REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

AUGUST 19, 1966 — No. 763 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Rassen-discriminatie

Nu de onlusten met en over de negers zich uitbreiden tot de noordelijke steden van de Verenigde Staten (Detroit, Lansing, Chicago), is het alsof het vraagstuk van de rassen zich meer aan ons opdringt. Waren het vroeger alleen de zuidelijke staten, die er mee te maken hadden, men kan zeggen dat het thans een nationaal probleem voor onze zuiderburen is geworden.

Natuurlijk, met elkaar erover spreken is gemakkelijker dan er in te leven. Het vraagstuk is gecompliceerder dan het lijkt. En een oplossing is voorshands niet beschikbaar.

Maar dit neemt niet weg, dat wij ons er in principe wel degelijk een oordeel over kunnen vormen. Er heeft zich onder de westerse volken een superioriteitsgevoel gevestigd, dat elk ras, dat niet blank is, als tweederangs beschouwt. In beginsel is dat niet zo veel verschillend van het jodenvraagstuk in Hitler-Duitsland. Wij hebben allen, bewust of onbewust, een gevoel van iets beter te zijn, iets meer dan enig ander ras, welk ras dit ook mag zijn. Canada, b.v. heeft zo zijn Indianen-vraagstuk.

Waar wij dit op gronden is een andere zaak. Vermeend of niet-vermeend mogen wij aanleiding vinden tot zulk een houding. Wij zullen echter meer moeite hebben om deze houding te rechtvaardigen, vooral als Christenen. Er moge op zijn best (en dan nog niet eens voor ieder individueel) een gradatie zijn in intellect, maar als mensen zijn wij allen één. Als mensen zijn wij allen in zonde verloren en hebben allen dezelfde Heiland nodig om gered te worden. Opvallend is, dat zodra de kerk buiten het nationale verband van Israël kwam op de eerste Pinksterdag, een der eerste bekeerlingen de moorman van Kandacé was, — een neger. En Filippus heeft hem gedoopt!

Als er ergens een oplossing voor het neger-vraagstuk gevonden kan worden, dan moet het zijn in de kerk van Jezus Christus. Want daarin moet de nieuwe gemeenschap in Hem gevonden worden, die niet ophoudt bij welk ras ook. Daarin vindt men mensen, die in "de Godsstad voortgebracht" zijn: Filistijnen, Tyriërs, Moren . . . .

☆ ☆ ☆

Respekt voor de politie

De misdaad is aan de winnende hand en de politie is er niet tegen opgewassen. Zo ongeveer is het oordeel van een van Canada's meest vooraanstaande politiemannen, Mr. G. B. McLellan. Hij heeft gesproken op een conferentie, die verleden week door de American Bar Association in Montreal is gehouden. Het was een conferentie van rechters en advokaten, die samengekomen waren om te spreken over het dalend respekt voor orde en wet, dat zowel in de Verenigde Staten als in Canada al duidelijker aan het licht treedt.

Mr. McLellan, die commissioner is van de Royal Canadian Mounted Police, heeft er geen doekjes om gewonden. Hij heeft de tekening nogal somber gemaakt. Want het is niet alleen meer de onderwereld, die de politie bezig houdt, en het zijn niet alleen de misdrijven, die op zichzelf reeds onrustbarend toenemen. Het is veeleer het gebrek aan respekt voor de dienaren van het recht, voor de mensen van de politie, dat reden tot ongerustheid geeft. Men klimt graag op zijn auto om beter te kunnen zien hoe een politieman het te verduren heeft wanneer "hoodlums" hem te lijf gaan. En men schept er een zeker behagen in, wanneer de politie met stenen en flessen wordt bekogeld.

Het moge waar zijn (wat een andere spreker beweerde), dat er verschillende wetten verouderd zijn en niet meer passen in de huidige samenleving. Dan moeten die wetten veranderd worden, maar het mag niet zo worden, dat als een wet mij niet aanstaat ik vrij ben van gehoorzaamheid er aan of de politie tegenwerk in het handhaven van die wet.

Het lijkt een onderwerp, waarmee wij weinig of niets te maken hebben. Maar laten we ons niet vergissen. Het respekt voor de politie komt niet vanzelf en de houding die het publiek tegenwoordig veelal aanneemt is niet iets, wat in één nacht geboren is. Eerbied voor het gezag wordt gevormd over de jaren en begint eigenlijk al in het gezin.

Als er in het gezin niet de grondslagen worden gelegd voor ontzag voor de wet en voor de handhavers ervan, of als er thuis smalend wordt gesproken over de politie, dan moet dit uiteindelijk leiden tot een toestand, waarin het recht van de gemeenschap en van de individu niet meer is beschermd.

DE WILDE DIEREN VAN BANFF PARK IN ALBERTA kunnen hier aan de voet van Mount Rundle rustig grazen. De 18 Nationale Parken van Canada, die van de Selkirk Mountains van Britse Columbia tot aan de beboste oevers van Bonavista Bay in Newfoundland over het gehele land verspreid liggen, beslaan met elkaar meer dan 29.000 vierkante mijl. Daar deze parken het eigendom zijn van de Canadezen, wordt de bezoeker slechts een minimale toegangsprijs gevraagd: voor twee dollar kan een auto met passagiers gedurende een geheel jaar zo dikwijls als men maar wil elk willekeurig Nationaal Park binnengaan. Voor een enkel bezoek wordt 25 ct. voor auto met passagiers geheven, terwijl in de oostelijke provincies elke auto gratis kan binnengaan. Zijn er kampeerterreinen met volledige voorzieningen, dan wordt er vijftig cent per nacht per tent, of twee dollars per week gevraagd. In driekwart van de 97 kampeerterreinen in de Nationale parken kan echter gratis worden gekampeerd. (Calgary Herald Photo)

Oude en nieuwe wijnzakken

❷

We spraken in een vorig artikel over de steeds terugkerende strijd tussen oud en nieuw, die ook op ons Christelijk erf zo duidelijk te zien is, en we beloofden er iets over te schrijven vanuit de bekende gelijkenissen, die Jezus vertelde over de nieuwe lap en het oude kleed en de nieuwe wijn en de oude zakken.

De algemene gedachte van deze gelijkenissen is, dat men het nieuwe niet zo maar kan invoegen in het oude. Een nieuwe lap ongekrompen weefdoek gebruikt men niet om een mantel te verstellen. Op den duur, — met name door het wassen —, gaat de nieuwe ingezette lap krimpen en trekt dan een nog grotere scheur dan eerst. Zo is het ook als men jonge pas geperste wijn, waarin nog volop werking zit, giet in oude leren zakken, die hun eerste kracht en rekbaarheid hebben verloren. De zakken zullen barsten. Het nieuwe laat zich niet binden in oude vormen.

Wat heeft Jezus hiermee willen zeggen?

We zijn ons er volkomen van bewust, dat de eerste betekenis van deze tweeling-gelijkenis te maken heeft met een verschil van moment in de heilsgeschiedenis. Er waren discipelen van Johannes, die op aansporing van hun meester Jezus wel wilden volgen. Maar ze wilden tegelijk vasthouden aan de levensstijl van Johannes, die als boetprediker met vasten en bidden de komst van de Christus had voorbereid. Jezus leert hier dat de vormen, die behoren bij de **voorbereiding** van Zijn komst (vasten als uitdrukking van droefheid en boetedoening over zonden) niet meer passen bij de vormen, die behoren bij de **vreugde** over Zijn aanwezigheid. Nu de bruidegom er is, kun je niet meer vragen van de bruiloftsgasten, dat ze zullen vasten. Dat zou zijn als een nieuwe lap, die je zet op een oude mantel. Trouwens achter dit verschil in heilsmoment tussen Johannes' en Jezus' optreden grijpt deze gelijkenis verder terug naar het verschil tussen de Oude en de Nieuwe Bedeling. De Nieuw Testamentische vervulling, die met Jezus gekomen is, past niet meer in de wettische voorgeschreven handelingen van de Oude Bedeling. Alles, wat Jezus brengt is nieuw. Hij is de nieuwe Loot uit de oude wereld, de nieuwe Mens uit het oude geslacht, de Vervulling van de oude ceremoniën.

Dat wil niet zeggen, dat Jezus een andere boodschap brengt. Het wezen van zijn boodschap is precies gelijk aan die van Johannes en aan wat God in de Oude Bedeling heeft geopenbaard. De innerlijke waarheid daarvan is onveranderd en heeft ook in Jezus' evangelie een blijvend bestand. Maar de vormen laten zich niet meer combineren.

Deze direkte toepassing van de gelijkenis neemt echter niet weg, dat zij ook een algemene strekking blijft houden. In de geschiedenis des heils heeft de overgang van Johannes naar Jezus en daarachter die van het Oude naar de Nieuwe Bedeling maar één keer plaats gehad. Dat heeft zich nimmer herhaald en laat zich ook niet herhalen. Maar daaruit moeten we niet concluderen, dat de goddelijke levenswijsheid, die uit deze gelijkenis spreekt, door ons niet meer zou moeten worden betracht. De algemene strekking van deze gelijkenis komt trouwens heel sterk naar voren bij Lukas, waar we lezen, dat Jezus aan deze gelijkenis het volgende woord van grote mensenkennis heeft toegevoegd: "Niemand, die oude wijn gedronken heeft, wil (terstond) jonge, want hij zegt: de oude is voortreffelijk". We komen op dit woord nog nader terug, we nemen het hier slechts om de **algemene** zin van deze gelijkenis te motiveren.

We gaan daarom nu vanuit dit Schriftgegeven een paar opmerkingen maken in verband met het onderwerp, dat ons bezig houdt: de spanning, die er altijd is tussen oud en nieuw.

Onze eerste opmerking is een rechtvaardiging van de drang, die vooral bij jongeren naar voren komt, naar een steeds voortgaande vernieuwing der vormen. Het levende werk van Jezus Christus, dat Hij door Zijn Geest doet in Zijn kinderen en in Zijn kerk is altijd gistend als nieuwe wijn. We moeten er voor waken, dat we het niet willen opsluiten in vormen, die oud en verstard geworden zijn. Vóór dat er schade komt (en er wijn verloren gaat) moeten we tijdig zorgen voor passende vormen.

Als ik een paar voorbeelden noemen mag: in het christelijk gezin moeten ouders verstaan, dat hun kinderen hun geloof op een andere wijze tot uiting brengen dan zij, — dat er een Gereformeerde zede is, die behoort bij déze tijd en die anders is dan vroeger, — dat hun kinderen niet direkt van de waarheid afbuigen, als ze met oude Christelijke gewoonten breken.

In de kerk moeten ouderen niet direkt vernieuwingen afwijzen met de nietszeggende dooddoener: Was het dan niet goed, zoals het jaren lang gegolden heeft? Het kon wel eens zijn, dat ze een bruisend nieuw leven willen gieten in oude verteerde zakken. Ik denk daarbij aan de liturgie, aan de wijze van preken, ook aan afgeleide waarheden, die we voor muurvast aannamen, maar waarvan de afleiding toch niet zo muurvast blijkt te zijn als we dachten.

U moet dit goed verstaan. Ik ga hier niet allerlei geijkte vormen van het Christelijk leven veroordelen. Dat mag zo maar niet. Er moet altijd een ernstig biddend zoeken zijn van onze weg. Maar we lopen het gevaar, dat we de vormen, waaraan wij gewend zijn tot het één en het àl maken, terwijl we vergeten, dat juist het vasthouden aan die oude vormen een verstarring veroorzaken kan, die het volle Christelijke leven in de weg staat.

Er zit in deze gelijkenissen van Jezus iets sterk verontrustends. Jezus neemt ons hier onze rust àf. Als we in ons leven onze vormen gevonden hebben, dan zijn we geneigd er in te rusten. Dan staan we dikwijls niet meer open voor wat om ons heen beweegt en gist. A priori schudden we ons hoofd. De diepste oorzaak is, dat we niet van ons rustpunt af willen. We willen blijven lopen in óns gelid, we willen blijven spreken ónze taal, we willen blijven dragen óns uniform. We willen onze eigen oude gebouwde stellingen niet verlaten. Maar Jezus gunt ons die rust niet. Zijn doen is nooit statisch, maar altijd dynamisch. Als de stuwende kracht daarvan zich doorzet op heel het terrein van het Koninkrijk Gods, dan eist dat van ons heilige activiteit ook in de vernieuwing der vormen. Wie die activiteit niet kent loopt gevaar bij het baanbreken van de stroom des Geestes naar de kant te worden gespoeld. Het gaat straks langs hem heen.

Echter, nu moet hier direkt een tweede opmerking aan worden toegevoegd. Het is een kalmerende opmerking. Want we worden door Jezus in dit Schriftwoord direkt getemperd. Hoe en waarin, wel, dat bewaren we voor een derde artikel.

Henry Van Andel.

WERELDDELEN VERDRIEVOUDIGEN HUN BEVOLKING

De Verenigde Naties hebben een berekening gemaakt over de omvang van de bevolking in de werelddelen thans en in 1980. Thans telt de wereld 3,3 miljard zielen maar bij een voortzetting van de huidige bevolkingsontwikkeling telt de wereld in 1980 bijna 4,5 miljard mensen. In een periode dat de kinderen van nu volwassen zijn zal Azië zijn bevolking zien groeien van 1,7 miljard zielen naar 2,5 miljard mensen. In het jaar 2000 zal Azië zelfs bijna 4,5 miljard zielen tellen indien de huidige bevolkingsontwikkeling verder gaat. Er wonen dan in Azië meer mensen dan nu de hele mensheid telt. Europa, dat 35 jaar geleden 355 miljoen zielen telde, zal in 1980 470 miljoen mensen omvatten; Rusland zal dan 295 miljoen inwoners tellen. Het is duidelijk, dat Azië op weg is in grote gebieden een bevolkingsdichtheid te krijgen die die van Nederland overtreft. Latijns-Amerika, Afrika en Azië zijn op weg hun bevolking, vergeleken met het jaar 1960, te verdrievoudigen rond de eeuwwisseling. Australië etc. is niet in de grafiek opgenomen. Thans telt Oceanië totaal 16 miljoen inwoners, in 1980 zal het 22 miljoen zijn.

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

Mededeling van het Department of Labour

MINIMUM LONEN EN BETAALDE VACANTIE

De Minimum Loon Wet is ontworpen om werknemers tegen exploitatie te beschermen en werkgevers tegen oneerlijke concurrentie gebaseerd op lage loonbetaling.

Een standaard minimum loon van $1.25 per uur voor bouwvakarbeiders en $1.00 voor mannen en vrouwen in andere industrieën, hotels en restaurants, is nu van kracht in Ontario.

Een onderzoek, ingesteld juist voor het indienen van deze wet, toonde aan dat ongeveer 132.000 personen minder dan $1.00 per uur verdienden, sommigen slechts 50 cents. Deze wet omvat alle werknemers in elke onderneming, handel en werkplaats, behalve leerlingen, vrije beroepen, leiders van jeugdkampen, bedienden in particuliere woningen, landbouwarbeiders, leraren en concierges.

Sinds 1 juli 1966 heeft het "Dept. of Labour" de betaalde vakantieregeling uitgebreid tot alle volledig of gedeeltelijk werkende werknemers in de algemene en bouwvakbedrijven. Een werknemer heeft elk jaar recht op 1 week betaalde vakantie voor de eerste drie jaar dat hij in dienst is. — Zodra een werknemer 36 maanden ononderbroken heeft gewerkt bij dezelfde werkgever, heeft hij recht op 2 weken betaalde vakantie.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

INGEZONDEN

ANTWOORD AAN MR. WAGENSVELD

Mr. Jack Wagensveld maakte in C.C. van 15 juli enige opmerkingen naar aanleiding van mijn artikel "Kerk en Secularisatie" (C.C. 24 juni). Ik wil hem graag van antwoord dienen in dezelfde volgorde waarin hij zijn opmerkingen plaatst.

Ten eerste meent Mr. W. dat mijn artikel in de taal van het land gesteld had moeten zijn, en wel om twee redenen, n.l. a) "To do justice to the recommendation" (van de Presbyterian Church) en b) "to do justice to the many Christians in the Presbyterian Church". Ik kan onmogelijk inzien waarom het bespreken van een beslissing die de P.C. genomen heeft (welke in het Engels werd aangehaald) onrecht aan die beslissing moet doen wanneer men zich van de Nederlandse taal bedient. Wat betreft punt b. wil ik graag opmerken dat mijn artikel bestemd was voor de lezers van Calvinist-Contact, waaronder er velen zijn die moeite hebben om een in het Engels geschreven stuk te lezen. Mr. W. slaat de plank lelijk mis wanneer hij suggereert dat ik dus onrecht doe aan de vele Christenen binnen de P.C. Voor een duidelijk commentaar wil ik hem graag verwijzen naar het juli-nummer van *The Guide*. Ongetwijfeld zal Mr. W. ook kennis genomen hebben van mijn brief gericht aan de redacteur van de *Hamilton Spectator* die op 30 juni in dat blad werd geplaatst.

Ten tweede beschuldigt Mr. W. mij er van dat ik een opmerking van de "church editor" van de *Hamilton Spectator* (Mr. Charles Wilkinson) uit zijn verband gelicht heb. Het staat er toch maar: "What in the world is the Presbyterian Church in Canada doing?" onder de met vette letters gedrukte kop "The Right to Work: Churchmen Speak Out". Ik schreef dat we ons over die vraag hebben verwonderd. Dat doen we nog, omdat Mr. Wilkinson nogal is ingenomen met het feit dat de kerk een uitspraak deed o.a. in verband met de kwestie van vakbond zekerheid (union security), zelf naliet een werkelijk bijbels, principiëel geluid te doen horen.

Tenslotte schrijft Mr. W. nog het volgende: "We are well aware of the fact that even in Christian Reformed circles the stand on compulsory check-off of union dues differs considerably. I am convinced that in the Presbyterian Church also we find many Christians. Therefore, is it the only way to build a Christian Labour Movement in Canada by telling others (also Christians) that they are wrong, and only we are right? Or perhaps, we have lost those Christians already?"

Eerlijk gezegd is het mij niet helemaal duidelijk waar Mr. W. eigenlijk heen wil met zijn laatste opmerking. Ook ik ben mij er wel van bewust dat er binnen de Christian Reformed Church verschillende opinies worden gelanceerd omtrent dit vraagstuk. Evenzo dat er in de P.C. (gelukkig) nog vele Christenen zijn. Maar daar ging het niet om. Het gaat er niet om of Christenen verschillend denken over gedwongen bijdrage aan een vakbond, het gaat er om of zulk een dwang goed en rechtvaardig is. De P.C. meent van wel. En dat is diep betreurenswaardig.

Het is eveneens betreurenswaardig dat de Christian Trade Unions of Canada (C.T.U.C.) waarvan Mr. W. vertegenwoordiger is, zich als Chr. vakbeweging aandient en tegelijkertijd instemt met de praktijk van gedwongen financiële bijdrage aan de vakbond. Het is juist de gedwongen steun aan de overwegend socialistische (en in vele gevallen communistische) vakbonden die het aan duizenden Christenen in bedrijf en industrie onmogelijk maakt om *gezamenlijk*, in positief Christelijke zin, bezig te zijn op het werk.

Gedwongen steun aan en lidmaatschap van een vakbond (Christelijke of on-Christelijke) in een kwaad dat de vrijheid aantast. De vrijheid van geweten, om, in samenwerking met gelijkdenkenden, uiting te geven aan iemands diepste overtuiging aangaande de arbeid en de arbeidsverhoudingen. Voor die vrijheid op te komen en er voor te strijden is de roeping van iedere Christen. De Christian Labour Association of Canada en het Committee for Justice and Liberty hebben die strijd aangebonden en zij hebben daarin de steun ondervonden van Christenen uit allerlei kerken. Waarvan dankbaar acte. Helaas zijn er nog vele Christenen die blijven hinken op twee gedachten door het gedwongen lidmaatschap goed te keuren en te bevorderen. De officiële uitspraak van de P.C. is daar een voorbeeld van. De praktijk van de C.T.U.C. eveneens. Dat is jammer. Wij twijfelen er geen ogenblik aan dat deze Christenen oprecht zijn in hun overtuiging. Maar hun houding berust op een ernstige dwaling. En niemand, ook deze Christenen niet, is er mee gebaat wanneer wij ons hierover niet met grote duidelijkheid uitspreken. "Have we then lost these Christians already?" Ik geloof er niets van. Juist in een open en eerlijke discussie zullen we elkaar moeten blijven benaderen. God's Woord spreekt een duidelijke taal en wanneer we met elkaar daar naar blijven luisteren en ons ervoor willen buigen zullen we elkaar kunnen vinden.

S. De Jong,
Namens de C.J.L. Foundation,
P.O. Box 151, Rexdale, Ontario.

TOKIO: Een nieuwtje uit Tokio voor zakenmensen die zonder geld zitten is een leen-machine waarvan de eerste in de uitgaanswijk van Tokio "Ginza" staat. Wanneer men er een speciale kaart in stopt, geeft de machine prompt een bedrag van 200 gulden. De machine registreert het nummer van de kaart voor latere verrekening.

De zee komt omhoog

In de toekomst zullen wij al onze hoogtemetingen die rekenen met het peil van de zee moeten herzien. Volgens de meeste deskundigen is het gemiddelde peil van de zeespiegel rijzende, met ongeveer 10 cm. per eeuw, over heel de aarde. Dit gaat samen met een langzame stijging van de temperatuur sedert ongeveer 1900. Een van de gevolgen is de vermindering van het poolijs. Dit veroorzaakt een toename van de watertoevoer naar de zee. De Britse admiraliteit heeft over een reeks van jaren metingen gedaan naar de stijging van het zeepeil, vanaf 1865.

Uit onze grafiek, die vanaf 1910 rekent, blijkt dat het tempo van stijging verschillend is. Men verklaart dit door aan te nemen dat sommige delen van het land omhoog komen en andere delen zinken. Zekerheid over dit zeer moeilijke probleem is er nog niet, al weet men voor bepaalde gebieden met vrij grote zekerheid dat deze stijgende zijn. Zo is in Scandinavië het gebied rond de Botnische Golf stijgende met een snelheid van ongeveer 1 meter per eeuw. Over de juiste oorzaken van het stijgen van de zee en de bewegingen van da landmassa's is heel moeilijk een oordeel te vellen. De argumenten van de verschillende deskundigen maken de zaak tot een waar oerwoud van vragen en stellingen. Een feit is dat ten opzichte van het land het zeepeil hoger wordt, gerekend naar een algemeen gemiddelde voor heel de aarde. Aangezien de wetenschappelijke problemen steeds grotere vormen aannemen groeit de belangstelling voor een grote internationale organisatie voor de bestudering van het zeeniveau. De belangen rond het peil van de zee zijn te groot om er geen zo groot mogelijk onderzoek naar in te stellen.

STEEDS MEER ZEE
De stijging van het zeeniveau vanaf 1910

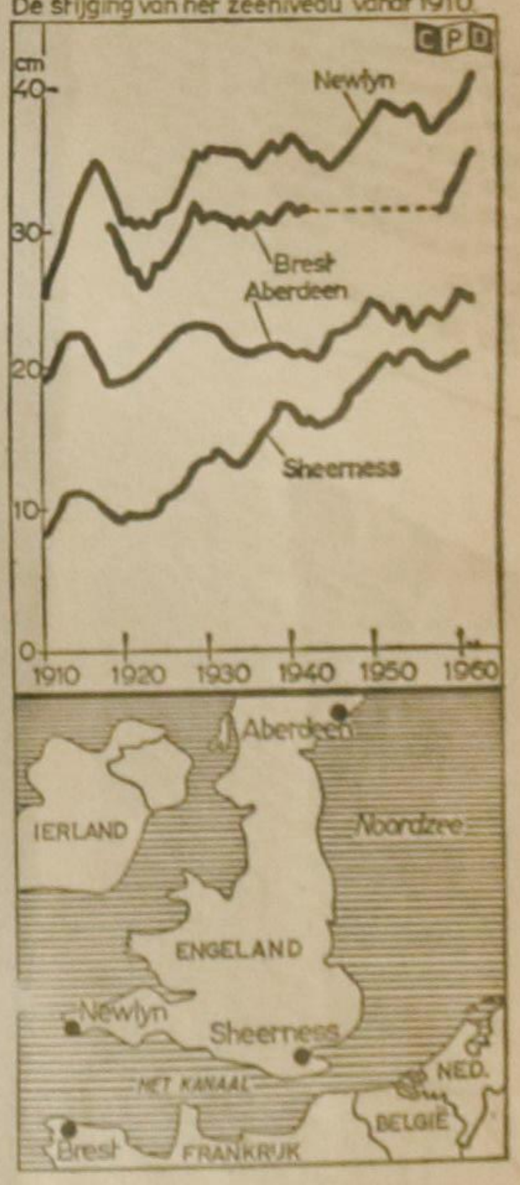

Papieren kleren

Elke dag schijnt men weer wat nieuws uit te vinden. Sinds kort zijn er papieren kleren op de markt. Het is voornamelijk beperkt tot damesjaponnen, maar ook zwembroeken worden reeds verkocht. De eenvoudige damesjaponnen kosten $1.29, maar de 'fancy' worden voor $15 verkocht. In de herfst hoopt men echter ook nog schorten en babykleren te vervaardigen. Op het eerste gezicht lijkt dit een grap, maar sinds maart heeft Scott Paper Co., een Amerikaanse firma, papieren jurken geadverteerd, die men uitsluitend door het invullen van een coupon per post kan bestellen. Reeds een 500.000 van deze papieren jurken van $1.25 per stuk werden er besteld. Een firmant in Philadelphia deelde zelfs mee dat hij een heel eind achterop was met zijn bestellingen. Tien dozijn papieren zwembroeken waren bovendien binnen een week geheel uitverkocht.

Het papier is natuurlijk niet van het soort dat wij dagelijks gebruiken. Het materiaal bestaat uit een soort wat-achtige nylon of rayon, dat scrion wordt genoemd.

Het materiaal is bestand tegen water en kost slechts 8—10 cent per kubieke yard.

De vraag is natuurlijk of het op voldoende afname kan rekenen. Men gelooft niet dat dergelijke kledingstukken om economische redenen zullen worden gekocht, maar om praktische redenen. Ziekenhuizen zullen er belang in stellen om zodoende de onkosten van de wasserij te drukken. Chirurgen en verpleegsters mogen het om praktische redenen gebruiken. Misschien kan een dergelijk materiaal worden gebruikt bij de militaire dienst. Mensen die op reis zijn zouden van deze 'papieren' kleren gebruik kunnen maken. Men behoeft dan niet de gehele dag voor de reis druk te zijn met het pakken van de koffers en tijdens de reis zware koffers te sjouwen. Men koopt een 'papieren' jurk en zo gauw het er verfomfaaid uitziet deponeert men het in de prullemand.

BEL ED
EM 6-7531

indien U van plan bent een reis te maken, onverschillig waarheen

Als een deskundig vertegenwoordiger van de Canadese luchtvaartmaatschappij kan Ed Van Oosterhout U alle nodige inlichtingen verstrekken over de kosten, de 'Pay Later Plan', douane voorschriften en eventuele andere inlichtingen waarvan U op de hoogte moet zijn alvorens een tocht te ondernemen.

Als Nederlander van geboorte toont Ed veel belangstelling in het leven in de 'old country'. Regelmatig maakt hij een reis naar het oude vaderland en is zodoende uitstekend op de hoogte met de Nederlandse toestanden.

Hebt U een spreker nodig voor een filmavond of een gezellige bijeenkomst?

Bel Ed voor een dergelijke gelegenheid. U zult ervaren dat hij veel kan bijdragen tot het slagen van zo'n avond door zijn verhaal over reizen.

Indien U erover denkt een reis te maken, aarzel niet, maar bel Ed, EM 6-7531, Toronto.

Tesamen met Uw reisbureau zal hij een prachtige vakantie voor U uitstippelen.

Nadat Ed bij een Europese luchtvaartmaatschappij in Nederland, waar hij geboren is en zijn opleiding heeft genoten, had gewerkt, vertrok hij in 1958 naar Canada, waar hij sindsdien werkzaam is bij de CPA. Eerst te Toronto en momenteel in London, Ont., om in het bijzonder de Nederlandse immigranten te helpen met hun reisplannen.

Vlieg Canadian Pacific AIRLINES

CANADIAN PACIFIC —
Trains/Trucks/Ships/Planes/Hotels/Telecommunications
's Wereld volledigste transport-systeem.

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

School Problems - old news still new

by Jacob W. F. Uitvlugt

Summer vacation is a good time to study old mistakes so you can make some brand new ones in the year ahead. We can learn from History, but do we? I studied the history of our Schools to see how they made out during the 30's. It doesn't matter whether you lived in Holland or in Canada or in The States during those "depression" years, we all know that they were "hard times." We had no schools in Canada at the time; our first Christian School did start in 1943 in the Holland Marsh. But it is very interesting to see how our schools in the States made out. I'll give a number of selections from articles and from speeches, from arguments pro and con this or that, extracts from the records, from minutes, etc. What a battle it had been to get our schools to where they were in 1929! Truly, we are in "the Church Militant" (De Strijdende Kerk) but we were, and still are, no less in "The School Militant." And this is no wonder for isn't the Christian School an important sub-division of the Christian Church? God grant that we, who are also in The Battle, may find encouragement as we see how our fathers have battled and, with God, how they have won.

A writer in the Christian Home & School in January 1930 prophesied that hard times were ahead and that our Christian School faced a great danger of being wiped out. How accurate! He felt confident that our schools would weather the storm "if our people have a better sense of value; if they know that God's debt must be paid before we reach for the luxuries of life."

Practically all the articles dealt with school finances and the Christian Principles of Education. Both were under constant scrutiny by our keenest men, our ablest thinkers, speakers, and writers. "De drukking van de melk brengt boter voort." The churning of milk bringeth forth butter. Misery is so often a blessing in disguise. The clouds we so much dread are big with mercy and will break in blessings on our head. Gems of truth were brought forth through the pression of the depression.

"Those who want to control education must assume to pay the bill for it."

"Christian Schools are commanded by God hence, all who are interested in the kingdom of God must eagerly promote the Christian School because it is an agency for the advancement of that Kingdom."

The need for sacrificial giving was stressed over and over again. Some public schools were closed, or open for only a few months of the year. Men who were the leaders in our school movement kept urging our people to do the utmost to keep our schools open. "Supporting the Christian School is giving to God." "The Christian School is not a business enterprise where payment is proportioned to value received." "Each must give according to ability; not according to 'stated tuition'."

Writers in the Church paper, The Banner, repeatedly urged our people to do more and to give more liberally to our schools.

Those who went about collecting for the schools heard many hard-luck stories but sometimes they had uplifting surprises. A housewife listened patiently to a collector's speech on "luxuries last," then replied, "Well, brother, I want my luxuries first, and I consider Christian Education the greatest luxury God gives me. My husband made $12 last week; here's 5 for the school." Glory to God!

For our teachers, the depression was most critical. Salaries already far too low, were cut to the bone and even into the marrow. Dr. Garret Heyns, one of our flaming leaders, said, "Our teachers are the only ones who really sacrifice. A secretary in a public school earns more than our principals. Does a Christian doctor charge less because he is a Christian? Or a dentist? Or a merchant? But sacrificing teachers alone cannot keep our schools going. There must be sacrificing parents as well." And there were. A family who had lost their home because they could not keep up the payments, moved to a cheaper dwelling but they kept giving their five dollars to the school. Crop failures in South Dakota forced farmers to sell their cattle but in New Holland, the School Society raised $1700 for the school.

Storms of protest were raised when some parents began to send their children to the public schools, and when some teachers transferred to serve the public schools. Professor Broene wrote, "Does intrusting our Covenant children to the public school imply a denial of the faith? To that I answer with a wholehearted 'YES.' A professing Christian who sends his children to the public school denies his faith."

A question often asked was, "Should Consistories help the schools?" One answer was, "Consistories who are not willing to help the school are saying that Covenant Education is not important for the Church." Others said, "It is Consistory's responsibility to see that parents send their children to the Christian School, and if the parents can't pay, the Diaconate is responsible." Still another said, "Consistories should assist conscientious parents, or stop telling them to send their children to the Christian School." The general conviction was that parents in need should ask Consistory for help, whether the need is material of spiritual. "Neither the State, nor the Church is responsible for the school, therefore neither should help to pay for the schools, for this would bring the school either under State- or under Chuch-control." "Our schools will last as long as the supporters will work for them," said Heyns. "Ultimately, our schools are God's responsibility." "It is a serious thing to close a Christian school. It deprives Covenant children of their spiritual food. We opened our schools with prayer, let them not be closed for lack of prayer.'

Rev. Christian Huissen shocked the people when, speaking at an Alliance meeting, he said, "Our Christian School men are working for a lost cause. First, because American people have an aversion for fundamental principles. What they want is something practical, something that works, and pays off. Our Schools are based on the doctrine of the Covenant and this doctrine we are apt to lose. The second reason for the failure of our schools is the wrong attitude of our people to professional men. We tolerate them as long as we need them but we don't like them because they take our money. Many of our School Boards advertise for a teacher, saying, "please, state salary expected." You don't do that when you apply for a secular job. We don't want to spend money on libraries. Calvinistic principles are good but you can't eat them. Suicide for our schools is in the process. When a Catholic is trained in a Catholic School, or a Lutheran in a Lutheran School, they are better Catholics and Lutherans, but when a Calvinist is trained in a Calvinistic School, is he then a better Calvinist? Too often the answer is, "NO." Why? Because we don't want to pay for really dedicated teachers, who want to make their service to Christian Education their life-work. We hire too many young girls who consider teaching a fine stepping stone to the altar. They quit their job before they have developed a harmonious Christian and Calvinistic world- and life view. I ask, 'Is the instruction we give our children Reformed?' If it is not, then it is SIN to keep our schools open. And the Boards, and the Teachers are getting our money UNDER FALSE PRETENSES. If we don't overcome this weakness we must expect to lose our schools. We have no right to fool around the way we're doing." (A hush fell over the audience.)

Suggestions were made that a fast be declared. "Let's do without the usual luxuries for a period of time and our money shortages will be wiped out before we know it." "We have a financial depression because we have a spiritual depression." "There's no money because there's no love. And there's no love because there's no real conviction." "It may be good business to get teachers as cheap as possible but it's poor Christianity."

Boards slashed salaries and sometimes they promised to make good when good times came back. When better times came a principal whom they had begged not to leave them 'in de steek' and whom they owed $1200, the principal had to remind them of their promise. Yes, they would ask the Consistory to take up a special collection for the School. The sum of $1100 was collected of which they offered the principal $300. When he protested, they said, "You don't have to take it; we got other debts to pay." That's how they left him 'in de steek.'

"We spend hours and hours figuring how to cut cost but only minutes on how to increase income, but we must have more income if we are to raise wages for our teachers." Professor Dr. Jellema warned, "If we can't afford Christian Education we should not have it. We should not have it at the expense of our teachers. You can cut cost by putting a supervising principal to teach, but that is BAD ECONOMY. If we do this we're not running our Christian Schools under the banner of Christ but under a false flag." Rev. Weidenaar said, "The Board cannot educate children for whom no provision is made. This is taking money out of the pockets of the teachers." "It is wrong to employ a person full-time for part-time pay," said Mr. Fakkema, "This is SIN."

Dr. Heyns asked again, "What kind of employers are we, who form the Christian School Societies? Teachers salaries are disgraceful. It discourages our teachers. A community that pays a Christian teacher less than a factory-worker or a store-clerk is unworthy of being called 'Christian'."

This, of course, is far from a complete record of the battles fought in the depression years. I wish I could name and quote from all the Great Leaders who did such noble work when the going was really hard. Their example should inspire us. When the going gets tough, the tough get going. And keep going. Sometimes like the stupid soldier who got so excited in the heat of the battle that he kept on shooting though he had run out of ammunition.

Yes, the enrolment in our schools did decline during those hard years. And some schools did close. This is not amazing. The amazing thing is that nearly all of them kept going and that, under God's care, they came out much stronger than when they went in. The churning of the milk had brought forth butter.

NEW ULTRASONIC DEVICE AIDS BLIND—Using a new ultrasonic "torch," totally blind Myra Evans walks through an obstacle course in Teddington, England, and avoids all pitfalls. The device picks up signals from obstacles and transmits them to the user's earpiece.

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

Maranatha

Our weekly paper is a decidedly christian publication. The reading material it offers us is either written by christians or selected by the editor for its pertinent values. When we travel around the world in this corner of Christian Courier we look at the world events with christian eyes. Often it means that we recognize and expose the tragic obsence of christian values in the actions of the nations of the world. When General Charles De Gaulle travels to Moscow "to promote the cause of peace", we realize that he is merely speaking of peace such as only De Gaulle can give. When President Lyndon B. Johnson assures us that the war in Vietnam is being continued only to guarantee the freedom of South Vietnam we realize that there are many considerations which prompt him to formulate the problem in such simple terms. The considerations are not necessarily christian ones. Or when the Russian diplomats suddenly appear as the foremost supporters of the policy of peaceful co-existence we know that they do so only for their own political convenience.

Actually, we would like to read much more than these things in the headlines of our daily papers. As christians we have the happy certainty that all the complicated machinations of statesmen and politicians which lead us through war and peace aren't the real history of this world at all. They're only incidents, stages in a process that is inexorably leading us to a tremendous climax. That climax will come as these eyes of ours, now scanning these lines of print, will widen in great and glad surprise when suddenly they see the Son of Man coming on the clouds of heaven. Every eye will witness that climax of our world's present history.

Over the centuries many christian have tried to pinpoint their stage of world history along the path that leads to this climax. Whenever great things were afoot, the outbreak of a global war, a tremendous scientific and technological revolution, violent disturbances in nature, people have interpreted them as indications of the end.

Even now many of us would be very eager to interpret the events of today in that manner. The war in Vietnam, carrying the seeds of the most terrible devastation the world has known. Astronauts circling the earth in space ships and making ready to explore the moon and the planets. The cruel ravages of cancer continuing uncontrolled. In all these and a thousand other things we like to read God's foot steps.

There can be no doubt that even the seemingly most insignificant events are stages or incidents in God's plan. The trouble is that God has not given us any specific indications as to when and how this world will reach its gloriously climactic end.

Jesus had given us several general indications. Most of them we can read in Matthew 24 and related Gospel passages. Also, already the old testament prophets spoke about the things that are to accompany the end. And there are of course the mysterious visions of John at the island of Patmos.

All these things add up to the somewhat bewildered impressions a man would have while travelling to a huge city about which wonders he has only read enthusiastic accounts of others who were there before him. He reads of sky scrapers and beautiful gardens and many other things. Some of these he can already see in the distance. His eyes show them in one single line stretching along the horizon. But as he gets closer he grows confused. because reality with its true perspective breaks up the picture his mind had formed from a distance. Things that seemed farther away now prove really closer by. Things he had thought of as huge and impressive are dwarfed by others. Still others look totally different from the impression his reading had given him. Only here and there does he recognize landmarks which dominate the scene but even those are not exactly what he had thought them to be. Sometimes he doesn't recognize an object until long after he has passed it. Altogether the scene is much more vital and impressive than his imagination had pictured it.

When we can look back on the history of the world after its end has been accomplished we may see that all the bible's predictions have been literally fulfilled. But the one may be fulfilled in time before the other. One propesy which at first struck us as all dominating may have passed almost unobserved and the one we now think of as less impressive may grow out of all pre conceived proportions. What we're still looking for as a dominating landmark may be the general characteristic of the road and when we think we're still a long way off we may suddenly find ourselves in the heart of the city which streets are of gold and its gates wrought out of single pearls.

What does all this have to do with world events? Everything, because we're on the road now. We can recognize the goal by its windings and we may strain towards its end, expecting it around the next bend only to find a new valley stretching seemingly endless before us. World War II was a decisive bend and World War III seems to loom as an impassible mountain in the distance. But maybe the road takes a new curve and the dark mountain masses ahead are only cloud banks that dissipate in the rising sun.

Eagerly to try to folow God's footsteps in the events that shock us today and while we're still listening the flaming end may be upon us. Maybe tonight, maybe tomorrow the sign of the Son of Man will flash across the sky, who shall say, for of that day or that hour no man knows, not the angels which are in heaven, not even the Son, but the Father only.

We know only one thing, around the world: that that day is coming, unexpectedly. We're closer to it after every day and after every diplomatic conference; after every bomb exploding in North Vietnam, after every kiss exchanged between lovers on a moonlit beach.

For:

God moves in a mysterious way
His wonders to perform

His purposes will ripen fast
Unfolding every hour.

Waking up in the Space-Age

BY JOHN VRIESINGA

It's 400 years since Copernicus discovered the true motions of the planets, including our own, around the sun, but the old ideas of a stationary earth in the middle of forever moving heavens are far from dead.

Take yourself, for instance. Do you still believe and speak of the sun rising in the east and setting in the west?

You're not alone, of course. Even astronomers, lacking a better description, use these terms. But they're completely outmoded, really, because in reality the sun neither rises nor sets.

If you have the stamina, get up early one of these fine mornings to see a sunrise, one of the most fascinating things in the world, with your own eyes.

As the first sliver of the sun's disk becomes visible you must realize that you're watching one of countless millions of stars from as close by as it is possible to get to a star without endangering your life.

Even now you should take a few simple precautions. If you look straight into the light of the sun you may permanently damage your eyes and cause yourself excruciating pain. If you want to be safe take a piece of ordinary glass and smoke it heavily with a candle, so that a protective black coat forms on the glass.

While you watch, a few of the simplest statistics of the sun may stimulate your imagination to the proper degree. How big is that ball of light for instance? Big enough to hold one million and three hundred thousand worlds in its interior. How far is it away from us? Some ninety million miles. How hot is it? Nobody has ever stuck a thermometer into its blazing inferno but conservative calculations figure that there is a temperature of some 25 million degrees inside the sun.

If the head of one little pin would be heated to that degree it wouldn't be safe to get to within a hundred miles of it.

Most of the heat of the sun is lost in space. Only one half of one billionth of it reaches us. Still that small fraction of the total is as big as we'd generate by burning up all the earth's fuel in a couple of days.

If while you watch this colossal ball of heat, you think you're seeing the sun rise into the sky you're absolutely wrong. You do not see the sun move, you merely observe the speed with which the ground under your feet spins toward the east.

If you find this hard to believe, there's a simple way to check the fact. Get up early enough to see the stars on the eastern horizon just before the sun appears. If you'll now wait till evening when the sun "goes down" far enough for the stars to appear again, you'll see that it hasn't moved an inch compared to those stars.

What has really happened is that our globe spun half a turn around taking us with it in a curve under the sun. So the sun you see in the west at night is really in the same position as it was in the morning.

To be sure, if you check the sun often enough you'll notice a change in its position with respect to the others stars. There is a steady progress from week to week and from month to month. Does this mean than that the sun actually moves? No, it doesn't because this motion also is a mere optical illusion, the result of our annual trip around the sun. As our earth moves on in its giant circle of some 186,000 miles diameter we merely see the sun against an ever changing background, because of our own motion.

Think of yourself as driving a car around in a huge circle. At one point looking through the window beside you, you'll see your own house on the opposite side, outside the circle. But when you've completed half a turn somebody else's house stands where you saw your own a while ago.

If you'd put a light in the centre of the circle you'd see it against an ever changing background, even though the light itself stands perfectly still.

The ancient astronomers, though not aware of the true facts, knew this ever requiring background of the sun and called it the zodiac. They marked it with twelve different constellations of stars, each of which forms the background of the sun for one month. You may find the names of the constellations of the zodiac in any newspaper column on astrology. And it isn't hard to locate some of these constellations in the sky.

Does the sun really stand absolutely still? Of course it doesn't. It moves, within several stars in its neighbourhood known as "the local group" at the dizzying speed of 13 miles a second. With the local group it moves in the galaxy at the speed of 200 miles a second and with the galaxy it moves at another 100 miles each second and all in different directions. But so vast are the distances involved that no human being will ever be able to notice any change in position within his lifetime.

Most of these facts have been know for many years but many of their implications just haven't "sunk in" and are therefore not part of the popular store of knowledge.

The same holds true for our changing seasons. Many people vaguely know that they are connected with our annual trip around the sun but the simple mechanics escape us.

An ordinary globe shows that the line through north and south poles is not straight up and down, but a slanted one. That slant represents our attitude towards the sun. In the summer the northern half is turned toward the sun in the centre of the circle, so that the sun's rays reach a little beyond the northpole. People living there see the sun swing through one continuous circles without ever sinking below the horizon. At noon it's merely a little higher in the sky than in the morning, which can hardly be distinguished from the night.

Because the northpole is heated by the rays of the sun the temperature on the entire northern half of the world rises considerably. But soon the earth will reach the position where the northpole is swinging away from the sun again. On December 21 no light reaches the pole at all and arctic winds sweep immensely cold air southward. It's winter. The in-between-stations of course are fall and spring.

Another little know and fascinating phenomenon is the motion of the moon around the earth. It is easily observed once every 29 days and makes an interesting study. But see for yourself how the tiniest sliver of a moon in the west grows to a full moon in two weeks and try to follow what really happens.

Remember that it is another fallacy to think that the moon revolves around the world. In reality earth and moon revolve around a common centre of gravity, which is that point on which a stick holding both bodies on its opposite ends would balance.

Because of the unequal weights of the earth and the moon that common centre of gravity lies somewhere inside the earth. The result of this fact is that the world doesn't spin and turn in perfect circles, but slightly wobbles. When you study the moon you'll never notice that wobble however.

As our space advances we will have to become more and more aware of the true relations between ourselves and the heavenly bodies around us. For many of us it will be like waking up on a boat which we thought lay perfectly still, to discover that it moves rapidly in just about every direction.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN THE MONTH OF AUGUST

No. 218
Author: A. Trilling
Black: 6 pieces

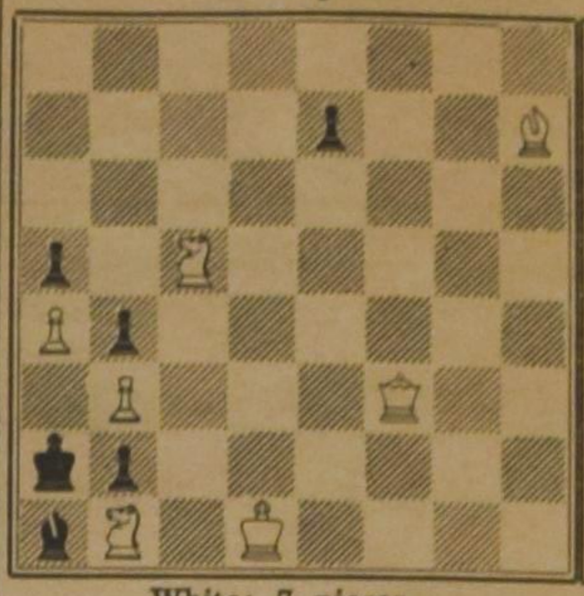

White: 7 pieces
White to play and mate in 3 moves. 3 points

No. 219
Author: W. A. Shinkman
Black: 2 pieces

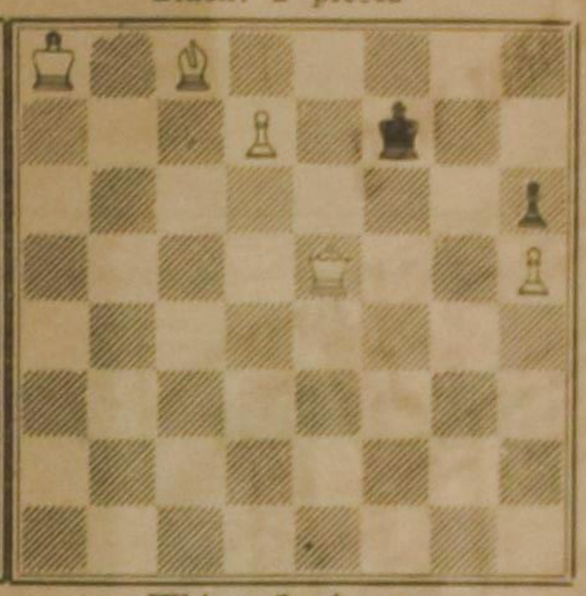

White: 5 pieces
White to play and mate in 2 moves. 2 points

NOTES

1. You certainly will keep in mind that the deadline for the May-, June- and July problems is Labour Day, the 5th of September. You have still time to work on them. In the meantime the new series started. Today I offer the two last problems in that series.
2. No. 218 is an interesting 3-mover made by Trilling. Notice that if you would block Black's King Pawn you would cause a stalemate position. The solution, which is not too easy, should be given in full. For those who asked the question again, I repeat that the threat is White's plan, how to mate the black King.
3. No. 219 is again a Shinkman this month. All his problems have something surprising. The keymove is sufficient.
4. The solutions of the August problems should be sent in before the 20th of September. Those who live outside of Ontario have 5 days more.

YOUTH MUST PREPARE FOR FUTURE

(Canadian Scene) — Canada's number one problem is under-education, the Royal Bank of Canada states in its April newsletter. The letter called educational statistics "shocking". The 1961 census showed that 5,215,175 Canadians over 15 years old — 47 per cent of the total — have only elementary schooling. Of these, 184,834 have no schooling at all, and 858,972 are below Grade 5. The Bank urged the young to get to work now to prepare for a future far more complex and demanding than their parents dreamed of. It warned of increasing competition numerically and academically. The 20-24 age group entering the labour force is increasing more than 10 times as fast in the sixties as in the fifties; and industry is looking for young people with much higher training than previously. The newsletter advises students to study career possibilities intensively before making a choice.

Some of the careers with the greatest demand for trained personnel at this time are:

Mechanical Engineering: The mechanical engineer is concerned with the design, development, manufacture, sale, operation and maintenance of machinery and equipment. Ontario Universities offering courses in this field are Carleton, Queen's Royal Military College, University of Toronto, McMaster, University of Waterloo, Western and Windsor.

Civil Engineering: The civil engineer's work includes building roads, bridges, airports and subdivisions. The University of Alberta has opened a structural engineering research laboratory to provide facilities for research into structure. A Bachelor's degree is necessary.

Chemical Engineering: There are opportunities for chemical engineers in all provinces, although the majority are employed in Ontario and Quebec. A Bachelor's degree is necessary, and graduate degrees are essential in research and university positions. Starting salaries for graduates are the highest of any of the engineering fields. In high school, the student should take mathematics, science, physics and chemistry.

Industrial Engineering: This is one of Canada's fastest growing professions. Industrial engineers accumulate and analyze data, prepare plans and set up methods of operation for industry. They use charts, models and drawings to show management how to make the best use of space and equipment. The student must study mathematics and a Bachelor's degree is a necessity.

Aerospace Engineering: Research and aeroplane design are part of this varied field. Recently, research related to missiles, rockets, and space satellites have been conducted at universities and in government and industry. A limited number of Canadian universities offer courses. McGill has established a space research institute to provide administration and direction of the university's large-scale programs in aerospace. Laval and the University of British Columbia also offer courses leading to careers as aerospace engineers. A specialized course in aeronautics and astronautics is conducted at the University of Toronto. A bachelor's degree is a minimum requirement in this field.

Toolmaking: The toolmaker reads blueprints, calculates dimensions and applies formulas to operate the machines and build tools to specifications. Mathematics and physics are important high school subjects. The tool and diemaker trains with an industrial firm and serves an apprenticeship of about four years. Grade 12 is preferred but some firms accept Grade 11 graduates.

Mining Engineering: It is in mining engineering that the greatest shortage of personnel exists. This field offers a wide variety of career opportunities and the need for imaginative, scientifically minded graduates to develop, operate and manage mines, through research and applied technology, is great. A good knowledge of the basic sciences and related engineering fields is necessary and a Bachelor's degree is the beginning. Universities offering mining engineering are Nova Scotia Technical College, Laval, Ecole Polytechnique (Montreal), McGill, Queen's, Toronto, Saskatchewan, Alberta, and British Columbia. Ontario's first Institute of Technology and one of its most famous is the 20-year-old Provincial Institute of Mining situated at Haileybury, near the historical mining town of Cobalt. It is the only school in Canada offering specialized mining courses to teenage students. A post-secondary two year course in mining and related subjects aims to prepare able young men for technical occupations in the mining industry. Until 1964, the school offered only two year courses, but has added a three year course to permit teaching of several new subjects and supply more highly qualified graduates to help fill the gap left by the universities. Candidates for admission must have Ontario Grade 12 standing or its equivalent elsewhere in English, History, Mathematics and Science.

Welding: The demand for welders exceeds the supply. Welding is part of many trades and apprenticeship varies from three to five years. There are many schools offering good training. A welder apprenticeship registered with the Department of Labour will receive a certificate on completion of his apprenticeship.

Dental Hygienist: The dental hygienist is university trained and performs prophylactic treatments, scales and polishes teeth, takes x-rays and makes charts. The Universities of Toronto, Alberta, Dalhousie and Manitoba have two year courses following at least one year of an arts and science course at a recognized university.

COURAGE—Mrs. Bettye Erickson, a polio victim who has lived in and out of an iron lung in Dallas, Tex., for 20 years, can move only her neck and her feet, but she earns most of her own living. She dials a telephone with her toe and operates a typewriter with a rod gripped in her teeth.

Song for the Children who follow Jesus

by Frederick W. Tamminga

How come, you children rush from town,
Forgetting you have chores?
  The Man of Wonders has come down,
  And who would stay behind in town
  When Jesus walks the shore?
  When Jesus walks our shore!

Are you following Him into the hills—
Miss supper for a climb?
You will get hungry, catch the chills . . .
  But Jesus promised to fulfil
  Our needs at any time.
  Our needs at any time!

But where shall all the food be found?
A thousand loaves of bread
Will barely do to go around . . .
  When Jesus seats us on the ground,
  We know we shall be fed.
  We know we shall be fed.

Why give away your barley cakes
And fishes to the Lord?
  Whatever's given for His sake
  Will always be—make no mistake—
  A thousand-fold restored.
  A thousand-fold restored!

Look, look, your lunches multiply!
Where does He get the power
To make the elements comply
And grow into a huge supply?
  He speaks with Lordly power!
  He speaks with Lordly power!

  His wonders are unlimited;
  All things belong to Him;
  With Him we are forever fed—
  He has become our Living Bread—
  If we will follow Him.
  And we will follow Him!

Note: It is the idea that in this song-dialogue the two voices in the dialogue will be represented by two groups of singing voices. In the final stanza, all voices can join in unison to convey a very affirmative statement of faith.

STUDY EFFECT OF SUNLIGHT ON WHEAT

Swift Current, Sask. — Scientists at CDA's Experimental Farm here have launched a study of sunlight and its effect on the growth, yield, and quality of wheat.

The knowledge gained from the project will not only contribute to a better understanding of how, and to what extent, wheat varieties respond to light, but should help breeders in their continuing quest for earlier maturing, higher yielding varieties, says Dr. C. A. Campbell, of the Experimental Farm.

Results emerging from the research are expected to be valuable in recommending varieties for use in specific localities.

Chinook wheat is being used initially but several other varieties will be tested in later experiments to determine their relative efficiency in using solar radiation (sunlight).

"Solar radiation is one of the most important of the various climatic factors affecting crop growth because it is used by plants to manufacture their supply of food," says the researcher.

Intensity of sunshine and the number of daylight hours are factors that affect plants and these can vary between localities.

Plants themselves vary in their ability to utilize the radiation and, at best, they are something less than efficient. Any improvement that can be made in this respect should mean increased revenue for growers, Dr. Campbell says.

SALLY'S SALLIES

"I don't have my driver's license with me, officer. Will my charge-a-plate do?"

Japan zoekt haar weg

Japan behoort met China en Indonesië tot de landen die in de toekomst een belangrijke rol zullen gaan spelen. China roert allang in de aziatische politieke hete brij. Welke rol Indonesië in de toekomst zal gaan spelen is momenteel nog moeilijk te zeggen. De politieke situatie is te onzeker en economisch is Indonesië te zwak om een vinger in de pap te steken.

Japan staat er beter voor. Economisch heeft het na de tweede wereldoorlog een enorme sprong vooruit gemaakt en politiek schijnt het land momenteel nogal stabiel te zijn, hoewel internationale stormen de Japanse politieke barometer spoedig op 'veranderlijk' kan brengen. Verschillende factoren spelen daarbij een rol, waaraan wij in ons artikel enige aandacht willen wijden.

Na-oorlogse veranderingen

Na de tweede wereldoorlog hebben vele ingrijpende veranderingen in Japan plaats gehad. Het autoritaire gezag van de staat en het autonome recht van de keizer hebben plaats moeten maken voor de democratie. Gewend aan onze westerse beschaving kunnen wij moeilijk begrijpen welk een ommekeer de invoering van de democratie betekent voor de Japanees, die voor eeuwen gewoon is geweest te buigen voor een kleine kring van gezaghebbers en voor wie 'Befehl ist Befehl' als een levensregel gold. Uit de oproeren die men vooral in 1960 in Japan heeft gehad blijkt dat deze niet uitsluitend 't gevolg zijn geweest van politieke gevoelens, maar eveneens psychologisch moeten worden verklaard. Japan moet nog leren te leven met de democratie. Men zal b.v. moeten leren inzien dat democratie niet hetzelfde is als anarchie, een maatschappij zonder wetten en overheid.

Vervolgens heeft Japan het militarisme zien tuimelen. Grondig verslagen is men uit de 'roemruchte' oorlog te voorschijn gekomen. Dat was een hele ontnuchtering voor de Japannezen, die door de regering met de oorlogssituatie niet op de hoogte waren gehouden. Toen Amerika vanuit een der naburige eilanden, die zij op de Japannezen hadden veroverd, in staat waren met bommenwerpers de Japanse steden plat te gooien, gingen de ogen van de Japanners open.

Tenslotte maakte de atoombom een einde aan hun dromen. Hiermee was het vertrouwen in het militaire regiem, dat sinds 1930 het heft in handen had gehad, de bodem ingeslagen. Waarom had men zich ook door deze conservatieve groep laten leiden? Hun nationalisme had Japan geen voordeel opgeleverd. Het enige dat de conservatieven aan waardevols hadden opgericht was de ontwikkeling van de techniek en de industrie. Op sociaal gebied leefde Japan echter nog in het verleden. De rijken deelden de lakens uit en de armen konden naar hun pijpen dansen. Toen eenmaal de militaristische regeringsleiders de biezen moesten pakken viel het nationalisme en het kapitalistische maatschappelijke patroon in duigen. De nieuw-gevormde regering sloeg de weg van het socialisme in.

De Communisten

Moeilijk was deze ommezwaai van kapitalisme tot socialisme nu niet bepaald. Sinds jaren hadden met name de intellectuelen het socialisme, waaronder een grote groep het communisme, gepropageerd. In de meeste landen beginnen dergelijke stromingen bij de arbeiders en de vakverenigingen. In Japan gaven de intellectuelen de stoot tot de politieke veranderingen en waren (zijn) de universiteiten de kweekplaatsen van maatschappelijke en politieke richtlijnen. Dit heeft het gevolg dat het communisme tot op zekere hoogte een andere vorm aanneemt. Het ziet er wat 'beschaafder' uit. Dit is ongetwijfeld het gevolg van haar toenmalige begaafde leider Sanzo Nozaka. Hij was degene die de nederlaag van Japan voorspelde en het volk opriep zich tegen de militaristische regering te verzetten. Na de oorlog hoopte Nozaka dan ook een 'nieuw' Japan te stichten gefundeerd op en vredelievend-aandoende communistische politiek. De amerikaanse bezetters werden als bevrijders beschouwd, aangezien door het toedoen van Amerika de totalitaire Japanse regering in de pan was gehakt en het vooroorlogse kapitalistische systeem aan de kant was gezet en plaats had moeten maken voor de democratie. Het was nu de taak van Nozaka om nog een stapje verder te gaan: de vestiging van een socialistische (communistische) maatschappij.

Voorzichtig ging hij te werk. Hij moest proberen om bij de Japannezen in een goede reuk te komen te staan. Op twee punten hamerde hij daarom voortdurend in zijn redevoeringen: 1 Geen buitenlandse inmenging (Amerika was zijn vriend niet meer). Een ieder die heulde met de buitenlanders werd een fascist en verrader genoemd. De communistische partij was dan ook fel gekant tegen het 'Verdedigings- en Veiligheids'-verdrag met Amerika, waardoor Amerika het recht kreeg gebruik te maken van Japanse vliegbases en havens om zodoende een eventuele communistische aanval af te weren. Zelfs vele niet-communistische Japannezen waren tegenstanders van dit verdrag, aangezien ze liever wilden dat Japan neutraal bleef. De ontzettende gevolgen van de oorlog hadden vele Japannezen tot het pacifisme doen overgaan. Om deze Japannezen nu voor het communisme te winnen stelde Nozaka voor als programma punt 2: pacifisme. Men organiseerde een Japanse Vrede Raad. Het was een actieve groep die minstens 40.000 leden telde. In 1949 leek het er dan ook op dat Nozaka zijn doel zou bereiken. De communistische partij telde 100.000 leden en behaalde 35 zetels in de regering. Aan deze overwinning kwam spoedig een einde door twee voorvallen. Op 6 januari verscheen een hoofdartikel in het dagblad van het Cominform, dat het ideaal van het wereldcommunisme nastreeft, waarin het Japanse communisme te 'lief' werd genoemd. Opstootjes van communistische studenten waren het gevolg. Generaal MacArthur, die eerst de communisten de vrijheid gaf om zich te organiseren, greep in en maakte aan de communistische beweging een eind.

De Koreaanse oorlog, waarin Japanse communisten een hand bleken te hebben, zoals later uitlekte, opende de ogen van vele Japannezen voor de 'vredelievende' doeleinden van de communisten. Langzamerhand verkoelde het enthousiasme voor de communistische partij. Men schaarde zich bij de socialistische partij die wat gematigder is en toch eveneens naar democratie en neutraliteit streeft.

De Socialisten

De weg van de socialisten liep evenals die van de communisten evenmin over rozen. Onenigheid onder hen deed uiteindelijk de socialistische partij uiteenvallen in een linker en rechter vleugel: de Socialisten en de Democratische Socialisten. Het verschil tussen deze twee groepen zit voornamelijk in hun opvatting over de democratie. De socialisten staan dicht bij de communisten. Zij aarzelen niet om door geweld hun zin te krijgen. Volgens hen moet de partij slechts voor één klasse Japannezen werken: de arbeiders. Toen de Socialistische Partij nog één was, bevonden zich onder hen echter ook kleine zakenlieden, vissers en boeren. Volgens de linkse Socialisten behoort deze 'bourgeoisie' groep niet tot de arbeidersklasse. De Democratische Socialistische Partij is het daarmee niet eens. Volgens hen mogen allerlei soorten mensen zich bij hun partij aansluiten zolang zij de principes van de partij onderschrijven. Deze principes komen hierop neer: tolerantie (tegen de totalitariteit noch van de linkse socialisten en communisten, noch van de rechtse Liberale Democraten); het socialisme moet zich een weg banen op een vredige wijze, niet door geweld en oproer, maar door de overredingskracht van het programma van de partij; in geval van onenigheid (in de partij en de regering) kan alleen een besluit worden genomen indien de meerderheid en de minderheid tot een overeenstemming zijn gekomen en hun verschil hebben opgelost. De democratische socialistische partij legt dus alle nadruk op de democratie. Hoe goed bedoeld ook en hoe begrijpelijk deze principes zijn als een reactie op het vooroorlogse dictatoriale militarisme en het na-oorlogse ondemocratische en vernielzuchtige optreden van de communisten en de linkse socialisten, de te ver doorgevoerde democratie blokkeert bijna elke regering om woorden in daden om te zetten, aangezien een overeenstemming vaak op zich laat wachten. De Democratische Socialistische Partij heeft bij de verkiezingen in 1960 dan ook zware verliezen geleden, temeer daar zij in de oproertjes en het geschil over de 'Security Treaty', waarin Amerika werd gegarandeerd tot 1970 militaire bases te hebben op Japans grondgebied, geen standpunt innam. Sommigen van hen namen bovendien deel aan het gewelddadig ingrijpen van de communisten en socialisten. Men handelde dus niet naar de principes.

De Liberale Democraten

De partij die momenteel de leiding in handen heeft zijn de Liberale Democraten. Velen van hen behoren tot de oude garde. Onder hen bevinden zich de zakenlieden, die industriëlen, de boeren en de vissers. Natuurlijk hebben ook zij zich aangepast aan de na-oorlogse toestanden van Japan. Hun militarisme is afgekoeld en zij hebben oog gekregen voor de noden en behoeften van de 'kleine man'. Zij geloven echter niet dat Japan zich buiten de internationale politiek kan houden. Hierin verschillen ze van de Socialisten en Democratische Socialisten. Zij voelen weinig voor neutraliteit, ook al verkiezen zij vrede boven oorlog. Geografisch ligt Japan, volgens hen, nu eenmaal tussen China en Rusland, die men beide in de gaten moet houden. Vandaar dat de Liberale Democraten voorstanders zijn van de hulp van Amerika. De regerende partij legt er bovendien de nadruk op dat, indien Japan economisch op de been wil blijven, de handel met andere landen moet worden uitgebreid. Dit wordt vooral na de economische inzinking van 1964—1965 met klem naar voren gebracht. Voor die tijd beleefde Japan een hoogconjunctuur. De nationale produktie steegs sinds 1955 jaarlijks met 10%. In 1965 bedroeg de stijging van de produktie echter slechts 2.7%. De Japannezen zelf schenen uitgekocht te zijn. Hun behoeften waren tot dusver vervuld. Daarom moet Japan omzien naar meer afzetgebied. Waar zou men gemakkelijker handel mee kunnen drijven dan met de twee naaste buren: Rusland en China? Deze landen hebben heel wat nodig.

De economische ontwikkeling

Het gevolg is dat de export naar China de laatste tijd met 60% is gestegen. Vooral Rusland is een aanlokkelijke klant. Men zou zo gemakkelijk met Rusland een ruilhandel kunnen beginnen. Want Japan heeft weinig grondstoffen (olie, kolen, hout en ijzererts) waarvan Rusland een overvloed heeft. Mikhail Nesterov, de president van de Russische Kamer van Koophandel, deelde de Japanse industriëlen onlangs mee dat Rusland in Siberië over een reserve van 40.000 ton olie, 42.000 miljoen kubieke meter hout en grote hoeveelheden ijzererts en kolen beschikt. Dat is nu juist wat Japan nodig heeft.

Het verwondert ons daarom ook niet dat de banden tussen Japan en Rusland hechter worden. De vraag is echter wat zijn de konsekwenties van deze 'zakelijke' relaties. Zal Rusland eisen gaan stellen? Zal men van Japan verlangen dat ze Amerika de rug gaat toekeren? Zullen de Socialisten van de handelsbetrekkingen met Rusland gebruik maken en er politieke munt uit slaan door te beweren dat Rusland nog niet zo onvriendelijk is en dat men economisch aan Rusland toch meer heeft dan aan het ver-afgelegen Amerika? Zal men het volk proberen te overtuigen van een politieke aansluiting bij Rusland als een veiligheidsmaatregel tegen de andere buur, China, dat met haar ontwikkeling van de atoombom bewijst oorlogszuchtige plannen te beramen terwijl Rusland in de 'vredespogingen' (India-Pakistan en haar wens om in Vietnam terug te keren tot de besluiten van Genève) 'toont' de wereldvrede te willen dienen?

Wij kunnen op deze vragen nog geen definitief antwoord geven. Het stellen van deze vragen is, gezien de politieke en economische situatie in Japan, echter wel gerechtvaardigd.

HET HOOGTEPUNT VAN DE JAPANSE MACHT

Snijbonen Molens

Zojuist ontvangen een nieuwe zending van deze praktische, kleine, lichte machines.

Vraag Uw Nederlandse leverancier of schrijf:

JANKOK

95 Sheppard Ave. W.
WILLOWDALE, ONT.
Phone 223-0630

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN
FARM INCOME TAX
For better service:
If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please phone collect Person to Person now.
Clients accepted within 100 miles from Hamilton.
No advance payment.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., LTD.
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488
Sarnia: 133 N. Front ED 6-6169

Geef Uw
ADRESVERANDERING
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

$

Uw investering groeit met

1/3

in zes jaren met de

BANK OF MONTREAL

HOOG RENDERENDE SPAAR OBLIGATIES

"MY BANK" TO 3 MILLION CANADIANS
B of M

Inwisselbaar op elk tijdstip

Verkrijgbaar in bedragen van $ 10 tot $ 50.000

bij elk filiaal van Canada's Eerste Bank

Canada's rol in de wereld

Het Gemenebest

door Marcus Van Steen

(Canadian Scene) — Het is niet toevallig dat de leiders van het Gemenebest twee jaar geleden een Canadees, Arnold Smith, hebben benoemd als chef van het Secretariaat van het Gemenebest. Daarmee werd erkend dat Canada, meer dan enig ander lid van het Gemenebest, veel heeft bijgedragen tot de ontwikkeling van het Gemenebest tot de vorm die wij thans kennen.

De transformatie van het Britse Rijk tot een organisatie van vrije landen werd meer dan een eeuw geleden reeds voorspeld door Sir John A. MacDonald, de architect van de Canadese natie. Sir John zei dat Canada dat toen op de drempel stond van de confederatie, altijd nauwe banden zou blijven onderhouden met Engeland, en dat vele andere Britse koloniën dezelfde kant zouden op gaan. Hij zag in gedachten het Britse Koninkrijk, omgeven door een "family of strong young nations, all firmly and equally dedicated to the British ideals of justice, freedom and parliamentary democracy".

De totstandkoming van de Canadese Confederatie was uniek in de wereldgeschiedenis. En we kunnen veilig aannemen, dat de meeste Canadezen er zelf geen besef van hebben hoe belangrijk dat feit is. Terwijl Canada reeds de naam "dominion" liet vallen waren miljoenen andere mensen hevig geïnteresseerd in het verkrijgen van de rechten en privileges van een "dominion", die Canada al zo lang had gehad. Gedurende meer dan 50 jaar voor de Tweede Wereldoorlog was het het hoogste streven van politieke leiders in India, Burma en andere delen van het keizerrijk om een dominion te worden.

Voortbouwend op wat de Fathers of Confederation reeds hadden tot stand gebracht hebben Canadese leiders het recht verkregen om verdragen met andere landen te sluiten, Canadese vertegenwoordigers in andere landen te benoemen en zelf te kunnen besluiten over de zaak van oorlog en vrede. Dit wordt "Dominion status" genoemd en dit werd vastgelegd in het Verdrag van Westminster van 1931, waarbij de vrije landen van het Gemenebest als volgt werden beschreven "autonome landen ... gelijk in rang, en in geen enkel opzicht aan elkander ondergeschikt ... en samengebonden door een band met de Kroon ...

"Canadezen," zo zegt de beroemde geschiedkundige Prof. Kenneth McNaught, "hebben gepionierd in de ontwikkeling van de grootste politieke veranderingen in de wereldgeschiedenis. Canada blijft een der belangrijkste deelgenoten in de enige internationale organisatie die er in geslaagd is om Westerse en Afrikaans-Aziatische landen samen te binden."

Canada heeft ook gepionierd in een ander aspect van de Gemenebest verhoudingen — het systeem van preferente invoerrechten, dat zovele landen heeft geholpen in hun ontwikkeling. Deze z.g. Imperial Preferences dateren uit het begin van deze eeuw toen Canada een begin maakte met het verlenen van speciale invoer privileges voor Engelse en koloniale produkten, in ruil voor dezelfde rechten voor Canadese produkten in markten van het Britse Rijk. Het Verenigd Koninkrijk volgde dit voorbeeld in 1919 en 13 jaar later, in 1932, belegde de toenmalige Eerste Minister van Canada, R. B. Bennet een conferentie in Ottawa ter bespreking van "Empire Trade". Op die conferentie werd het z.g. Commonwealth Trade Preference System gesmeed, hetgeen ook thans nog van kracht is en wat nog steeds van veel belang is in de economie van de landen van het Gemenebest.

De rol die Canada heeft gespeeld, die het mede mogelijk heeft gemaakt dat het Gemenebest bleef voortbestaan, en haar uitbreiding tot een "multiracial partnership" is in Canada zelf niet altijd geapprecieerd. Andere landen zijn er Canada echter erkentelijk voor en het is mede daarom dat er nu een Canadees is gekozen als chef van het Commonwealth Secretariat. Ook tijdens de Commonwealth Conference in Lagos in september 1965, toen de andere leden van het Gemenebest het standpunt verwierpen van de Britse Eerste Minister ten aanzien van Rhodesië, wendden die landen zich instinctmatig tot de Canadese Eerste Minister Pearson en zij dwongen hem een sleutelrol in te nemen, hetgeen, zoals later bleek, de conferentie voor mislukking heeft bewaard.

SALEM

ontving nog geen antwoord op alle brieven onlangs verzonden aan 1000 adressen in Eastern Canada.

Van uitstel komt vaak afstel, stuur daarom Uw

antwoord nu!

VAKANTIE IN ITALIE

Een gezellige groepsfoto van de Nederlandse Koninklijke Familie tijdens hun vakantie in Porte Ercole. Prinses Margriet die op de foto ontbreekt, moest met een lichte angina het bed houden, maar was spoedig daarna weer beter.

Werk in Alberta

(Canadian Scene) — Er wordt verwacht dat er in de komende 12 maanden werkgelegenheid zal komen in Alberta voor tenminste 60.000 mensen. De federale en de provinciale regering hebben aan 2000 werkgevers gevraagd hoeveel nieuwe mensen zij in de eerstvolgende 12 maanden nodig denken te hebben. Zij antwoordden dat zij onmiddellijk 14.338 nieuwe mensen kunnen gebruiken en dat er tegen het einde van maart van volgend jaar nog eens 47.048 nodig zouden zijn. Zij verwachten dat zij ongeveer 29.000 nieuwe werkkrachten uit de provincie zelf kunnen betrekken, maar de andere 18.000 zullen uit andere provincies en uit andere landen moeten komen.

Er is op het ogenblik behoefte aan 400 werkers voor de kledingindustrie; 1300 instrumentmakers, machinebankwerkers e.d.; 800 bouwvakarbeiders; 660 huishoudsters en dienstmeisjes; bijna 1200 personen voor het verrichten van allerlei andere diensten; 705 verpleegsters en vroedvrouwen; 349 tekenaars en andere technici; 1300 typisten, stenografen en andere kantoorbedienden en 758 onderwijzers en onderwijzeressen. De beroepen die in het komende jaar aangetrokken zullen moeten worden zijn vrijwel dezelfde als de bovengenoemden: 1605 verpleegsters, 2067 onderwijzers en onderwijzeressen, 791 ingenieurs, architecten en landmeters. Er zal verder werk zijn voor 3200 kantoorbedienden, voor bijna 1400 vrachtauto- en buschauffeurs, 4200 instrumentmakers en bankwerkers en 4000 bouwvakarbeiders.

—Financial Post.

GOEDKOPER GRAS

Een vrouwelijke agronomist in Australië heeft een middel uitgevonden om de productie van het gras te doen toenemen.

Zodra het gras begint te ontkiemen wordt het met een goedkope chemische vloeistof, naphthalene acetic acid genoemd, bespoten. Deze chemische vloeistof veroorzaakt een productie van het gras die drie- tot viermaal zoveel is als gewoonlijk. Zodoende kan de nodige hoeveelheid gras in één keer worden binnengehaald, waardoor het gras aanmerkelijk goedkoper wordt.

BENT U VRIENDELIJK ?

We zijn het Nederlandse volkskarakter pas gaan waarderen toen we in het buitenland gingen reizen. Wanneer we in Nederland wonen en nimmer over de grens geweest zijn dan denkt men niet aan het specifieke van Nederlander zijn. Wanneer men echter geruime tijd in een ander land verblijft dan zien we de fouten van het andere "ras".

De doorsnee Nederlander is iemand waar men op aan kan. Die de waarheid spreekt. IJverig is inplaats van lui. Netjes in huis en op zijn kleding. Bovenal, eerlijk als goud. Religieus, enz. We zouden een hele lijst van eigenschappen kunnen opnoemen waar wij andere "rassen" de loef mee af steken.

Er is echter één eigenschap die de doorsnee Nederlander niet bezit en dat is "vriendelijkheid". We willen niet zeggen dat b.v. een Duitser vriendelijker is, maar we beweren dat de meeste Canadezen en Amerikanen, maar vooral de Schotten, vriendelijker zijn dan wij. We schrijven naardat we verstand hebben. Onze ondervinding is dat Nederlanders vriendelijker zijn in sommige provincies en onvriendelijker in andere gewesten. We willen liever niet meer vijanden maken dan we al hebben en U moet dus zelf maar trachten uit te vinden uit welke provincie de vriendelijkste en uit welke de onvriendelijkste mensen komen. Waar het aan ligt is ons een groot raadsel. Wij Nederlanders zeggen: "Ik maak van mijn hart geen moordkuil" en dan vermoorden we rustig iemand met onze woorden.

We zouden gaarne willen dat wij, en dan vooral de gelovigen, vriendelijker werden. Staat er niet in de Bijbel: "Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend"?

Het leven is zoveel plezieriger wanneer we vriendelijk tegen elkander zijn. Het staat zoveel beschaafder en getuigt van "betere manieren". Bovendien legt het een ander stempel op Uw persoonlijkheid. Men heeft een gezicht naardat het karakter is. Wanneer U vriendelijk bent dan heeft U ook een vriendelijk gezicht en wanneer U onvriendelijk bent dan heeft U een gezicht dat dit weerspiegelt. U moet eens opletten hoeveel U meer gedaan krijgt van de mensen wanneer U een vriendelijk gezicht zet. Een bekende Nederlandse zakenman zegt steeds tegen zijn personeel: "Glimlach en de wereld is de Uwe."

Maar bovenal zijn we betere zendelingen wanneer we vriendelijk zijn. Hoe kunnen we tegen de mensen zeggen dat ze gelukkig kunnen worden door in de Here Jezus te geloven wanneer we er zelf ongelukkig en onvriendelijk uitzien? Laten we de wereld tonen dat we kinderen des lichts zijn. Een vriendelijk gezicht, geeft vrolijkheid en licht.

Jan Drent.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

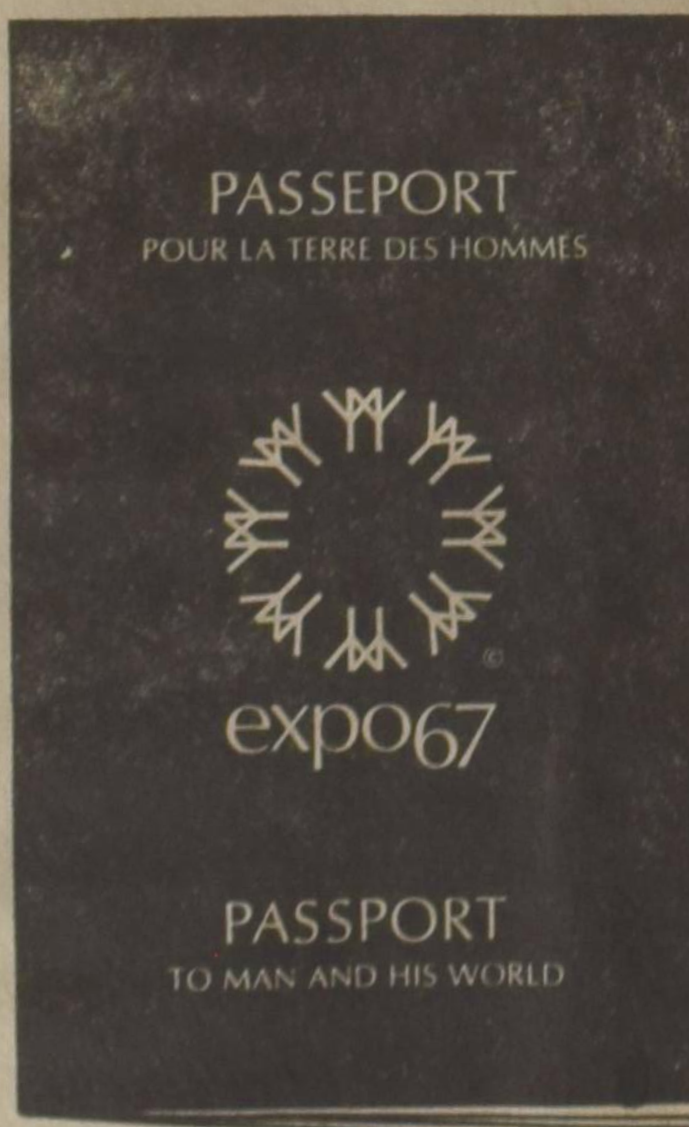

Bestel nu Uw EXPO TOEGANGS PASPOORT, TERWIJL OFFICIEEL LAGE PRIJZEN GELDEN, bij een erkend bankfiliaal in Uw woonplaats! Open èn spaar op een Familie Expo Toer Rekening.

Maak zeker dat Uw familie Expo 67 bezoekt — 28 april tot 27 oct. in Montreal.

DE "CHARTERED BANKS"
IN DIENST VAN UZELF
EN DE GEMEENSCHAP

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

Melaatsen leven rustig verder tussen Vietnam granaten

Het Nieuw-Zeelandse christelijke weekblad **Challenge** brengt het volgende ontroerende verhaal:

Met sporadische gevechten aan twee zijden gaat het enige melaatsen-hospitaal in het gebied van Da Nang in Zuid-Vietnam rustig voort zijn werk te doen, ofschoon de zendeling die met de leiding was belast, Mr. John Haywood, onlangs gedood werd op een reis naar Hue.

De melaatsen-kolonie van de Worldwide Evangelisation Crusade, die onlangs werd gebouwd met de hulp van de Nieuw Zeelandse Zending voor Melaatsen, ligt tussen een gebied van dichte tropische wildernis dat bezet is door de Viet Cong en een sterk bezet Amerikaans basis-kamp.

Rapporten die binnenkomen bij Ds. Murray Feist, de secretaris van de Nieuw Zeelandse Zending voor Melaatsen, melden dat er in de buurt hevig is gevochten, en ofschoon het hospitaal niet is aangevallen, zijn zware artillerie granaten — waarschijnlijk verdwaalde — op de eigendommen terecht gekomen. Het gevaarlijkste van de granaten is het gevaar voor het personeel van granaatkartetsen. Een sterk explosieve granaat boorde zich door drie kamers in de grond zonder te ontploffen.

Sinds de dood van de directeur, Mr. Haywodo, is de leiding van het hospitaal in handen geweest van een jonge Vietnamese evangelist, die wat medische training heeft gehad. Hij heeft een klein team van medewerkers, hoofdzakelijk aangetrokken onder de patienten zelf. Er zijn 160 patienten in het hospitaal.

De autoriteiten van Zuid-Vietnam verboden de zendelingen om naar het ziekenhuis te gaan in verband met het gevaar van de Viet Cong. Deze hebben echter een kliniek gevestigd bij de zogenaamde Marmeren Bergen, het meest nabijgelegen punt waar alles veilig is. Hier komen de patienten naar toe om medicijnen voor het ziekenhuis te halen en hier komen de Vietnamese medewerkers naar toe om de zendelingen te raadplegen. Mrs. Simone Haywood, de weduwe van de vermoorde directeur, is vast van plan het werk, waarvoor haar man zijn leven gaf, voort te zetten en geeft voortdurend waardevolle assistentie aan de Marmeren Bergen Kliniek.

I.C.N.

Dutch Rally of the A.R.S.S.

sponsored by the Toronto West Chapter

Thursday, Aug. 25, 1966, 8 p.m.
2nd Chr. Ref. Church, Albion Rd., Weston

Keynote address "THYATIRA EN WIJ"
by Rev. Louis Tamminga.

No admission fee — Collection taken.
Coffee in the basement.

EVERYONE WELCOME — Urge your friends to come!

HI NEIGHBOURS!

When a person is learning a new language he finds quickly that one word may have a variety of meanings. This can cause a great deal of confusion at times, which in later years can be looked back upon with humour. We who are from foreign soil can all recall such incidents.

Small examples such as the lady who was ill in the hospital, who was asked if she had an enema. "No," she replied, "I have enemies in the war in Holland, but not here."

On another occasion a young girl was sent to the store with the note saying 2 pounds of minced meat (copied from the dictionary meaning hamburger). The butcher, who sold several items besides his meat supplies gave her 2 lbs. of the famous mine-meat for pie filling. Can you imagine the mother's surprise and disgust at the look and smell of Canadian "gehakt"?

Such a confusion can also arise when Canadian mentions to us that the "Dog-days" are with us again. As one man put it: "Those infernal dog-days" are here again. If he had said this 30 or so years ago, I would have looked most surprised at him. Since then I have discovered what is meant by "dog-days". It is not merely an expression, there are some very old dates connected with it, and real meaning.

Traditionally dog days ran from July 3, 20 days before the simultaneous appearance of the Sun and Sirius, (the name of the brightest visible star, 28 times brighter than the sun) until August 11, 20 days after. Sirius is noted for its clear blue-white light, which marks the Constellation Canis-Major "the greater dog". So Sirius became known as the Dog Star.

Mistakenly the Greeks and Romans thought that Sirius was adding its heat to the sun's because they rose and set together. They blamed the brilliant star for field-withering droughts, midsummer sickness and the death of farm animals. To appease the star, the Romans in the spring sacrificed red-haired puppies.

One of the oldest and most persistent superstitions holds that dog days cause dogs to go mad.

Actually, medical reports show that rabies occurs more often in spring and fall than in summer.

Another superstition says that trees slashed during dog days will die no matter how slight the injuries. Many trees are dying this summer, but it is from drought, not from injuries.

Not long ago many parents forbade children to go swimming in summer's dog days, when lake water was thought to be polluted. It was a practical ban, for many lakes and ponds become covered with an unpleasant scum of green algae in midsummer.

Though Sirius makes no contribution to the heat, the dog days are more uncomfortable generally than the rest of the year, because of a combination of heat and humidity.

By July and August the earth is well warmed; oceans have lost their winter chill. Days are still long and the sun beats down fiercely from high in the sky.

As temperatures rise more water evaporates. The air becomes muggy. From every pond, ocean river and stream, water is drawn into the air at the rate of some 16 million tons a second.

Eventually the moisture will return as rain, snow or some other form of precipitation. But while moisture is retained in the air it causes sticky misery and an endless repetition of a very old saying: "It's not the heat, it's the humidity."

Since July 3, traditional start of the dog-days, much of North America has sweltered in continuous 90 degree - 100 degree temperatures. The diligent mercury has worn itself out climbing.

Some things though have gone into reverse. Instead of worrying about mad dogs, and other legendary dangers of the season, present day folks are concerned about power failures, caused perhaps by overloading from air-conditioners.

People, too impoverished to afford air-conditioning can, of course, follow the advice, handed out 2800 years ago by the Greek Poet Hesiod: "When Sirius parches head and knees, and the body is dried up by reason of the heat, then sit in the shade and drink." And that is excellent advice.

So, sitting and drinking, I am

Yours till the next time,

Your Neighbour.

Bak een cake met zonneschijn aroma

Deze tropische sinaasappelcake is zo licht . . . zo zacht dat het uitsluitend uit Uw eigen geurige oven kon komen. Het bakken met Magic Bakpoeder zal steeds dit soort van glorieus resultaat opleveren.

TROPISCHE SINAASAPPEL CAKE

3 koppen eenmaal gezeefde gebakbloem OF 2⅝ kop eenmaal gezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt.
3 theelepeltjes Magic Bakpoeder.
1 theelepeltje zout.
¾ kop Blue Bonnet margarine of boter.
1⅓ kop korrelsuiker.
3 eieren, afzonderlijk.
2 eetlepels sinaasappelschil.
½ kop melk.
1 theelepeltje vanille.
¾ kop sinaasappelsap.

Vet 3, 8-inch ronde cakevormen in. Voorverwarm oven tot 350°F (matig). Zift de bloem, Magic Bakpoeder en zout door elkaar. Room de boter; meng langzaam de suiker in. Voeg eierdooiers, een voor een eraan toe, kloppend tot zeer licht. Meng de sinaasappelschil erin. Meet de melk; voeg vanille aan toe. Voeg het bloemmengsel bij het roommengsel in vier delen afwisselend met melk en sinaasappelsap. Combineer lichtelijk na elke toevoeging. Kluts de eiwitten totdat stijf; schep voorzichtig om tot beslag. Bak in voorbereide vormen van 25 tot 30 minuten.
GLACEREN: Een donzig boterglazuur lichtelijk met sinaasappel of citroen op smaak gebracht zou een zeer smakelijke toevoeging voor deze cake zijn.

BAK HET MET MAGIC . . .
DIEN HET MET TROTS OP

Een ander goed product van Standard Brand Limited.

Koopt bij de Adverteerders in CALVINIST-CONTACT

De "Waterwolf" verwonnen!

Een verhaal uit het rampjaar 1953

door C. J. OOMS-VINCKERS

(1)

Dat opschrift stond zeker al een dikke honderd jaar op het hek, zeiden de oude luidjes, die van ouder op ouder in de polder hadden gewoond. Dat had de oude Tamme er op laten zetten, toen hij vijf dagen en nachten niet uit de kleren was geweest en het water al die tijd in zijn hoge laarzen had gesieperd. Toen ze met man en macht de kapot geslagen dijk hadden gedicht, ja, dat was een barre tijd geweest! Aan sommige huizen stond nog een kenteken, hoe hoog het water toen wel had gestaan... Tjonge, wat had die oude Tamme een brandewijn gedronken, toen het karwei achter de rug was. Hij was meteen doorgelopen naar de dorpsverver en had een opschrift op zijn hek besteld. Er moest met mooie, krullerige, spierwitte letters "De Waterwolf verwonnen" op de groene spijlen komen te staan, opdat de nazaten zouden weten, hoe hard er geploeterd was...

''t Moet mijn overgrootvader of mijn betovergrootvader zijn geweest,' zei de tegenwoordige oude Tamme, die bij zijn zoon Dirk op het boerenplaatsje hielp. 'Maar het is een knap stuk werk geweest. 't Heeft naar ik hoor nog wel eens in de krant gestaan. Ja, zulke staaltjes beleef je tegenwoordig niet meer!'

Dirk geloofde het wel, wat vader zei. 't Was hard ploeteren om een beetje vooruit te komen en dan had je wel wat anders te doen, dan overstromingen uit een ver verleden na te gaan. Vader was groots op dat oude opschrift en daarom liet hij het er niet afkrabben, maar hij kon er met de beste wil van de wereld niet trots op wezen. Gelukkig had hij het met zijn vrouw Gien best getroffen. Ze was werkzaam en niet pronkziek: net wat je hebben moest op een klein 'plaatsje' als het hunne. En Tammetje was een reuze-baasje. De parmantigheid droop er af als hij naar school reed op zijn nieuwe fietsje, 't was een helder jochie, het was best aan hem besteed. En nu ze er éèntje bijkregen binnenkort, was het helemaal mooi...

Toen Dirk zaterdagsavonds het blaadje van de kalender scheurde, schudde hij het hoofd. 'Nou hebben we toch al februari,' zei hij, 'er komt geen eind aan de winter. 't Is alweer hondenweer.'

Gien stond bij het fornuis en zette koffiewater op. Ze had een akelig gevoel van binnen. Ze had al een paar keren proberen te neuriën om die rarigheid kwijt te raken, maar het lukte niet erg.

'We hoeven vanavond gelukkig niet uit,' zei ze.

'Dat nou wel niet, maar het moest toch een beetje 'vorjaaren'. 't Wordt met alles veel te laat op zo'n manier.'

''t Stormt uit een noordwesten,' zei de oude Tamme. 'Die rukwinden zijn gevaarlijk, die wrikken de hele boel los. De luiken kunnen er wel af slaan.'

'Ze zijn haast niet meer te sluiten; ik heb het laatst nog geprobeerd. De boel moet nodig eens worden opgeknapt. Als 't van 't jaar een beetje voordelig boert, moet er heel wat aan de "plaats" gebeuren,' zei Dirk.

'We moesten maar emigreren,' zei Gien. 'In den vreemde is alles weer eens fris.'

'Daar slaap ik nog eens een nachtje over,' zei Dirk schertsend. 'Er zijn er hier tien miljoen, daar kunnen wij met zijn viertjes nog wel bij.'

Hij stapte nog even de stal in, maar bleef geschrokken staan toen met een ruk de deur openwoei en het licht begon te flikkeren. Met moeite kreeg hij de deur weer in de klink. Hij schoof er de grendel voor en ging naar binnen.

'Er lijkt wel wat kapot aan de lichtleiding. De lamp in de stal flikkerde almaar uit en de beesten zijn ook zo onrustig.'

''Is beestenweer,' zei oude Tamme.

'Nou ja, het stormt welcens meer,' probeerde Dirk zichzelf gerust te stellen.'

'Ik vertrouw het niet.'

'Wat zegt de radio?'

'Storm uit het noordwesten. Die gaten hier zijn een pestilentie, het water kan nergens heen. Het moet de dijk wel op.'

''t Is wel eens meer bar. Waar heb je de krant, Gien?'

Gien had het gordijn opzij geschoven en keek naar buiten. 't Was helemaal donker, de wolken schoten als razenden door de lucht. Ze zagen zo grauw als lood. Ze huiverde en deed het gordijn weer dicht.

'Ik vroeg naar de krant,' zei Dirk.

'Die hebben ze nog niet gebracht.'

'Wat zeg je? Daar zijn ze laat mee. Ze maken er bij van de Toren toch ook maar wat van. Het volgende kwartaal moeten wij hem het eerste maar eens hebben. Zo'n krant met z'n tweeën is toch eigenlijk niets. Waar alles vandaan komt, moet 't geld voor een krant alleen ook maar vandaan komen."

'We hebben de radio,' zei oude Tamme.

'Dat zijn allemaal korte berichten,' zei Dirk korzelig. 'Een mens leeft hier al zo afgesloten van de wereld, ik wil ook wel eens lezen wat ze hier en daar zeggen van de warboel in de wereld.'

'Och, dat ziet een ieder op zijn eigen manier. Je hebt niet veel tijd om te lezen.'

'Zaterdags en zondags,' wierp Dirk tegen. 'Enfin, ik haal hem dan maar.'

'Met dat vreselijke weer? Man, blijf toch thuis,' zei Gien.

Dirk stond op en schoot zijn jekker aan. ''k Ben direct terug.'

Toen hij de deur opendeed, kwam hem een sterke winddruk tegen. Hij trok zijn pet vaster op zijn hoofd en tornde tegen de vlagen in, de dijk op. 't Viel hem lang niet mee. Op de dijk moest hij helemaal voorover gebukt lopen om niet te worden weggeblazen.

''t Gaat terug beter, dan waai ik vanzelf naar huis,' probeerde hij in zichzelf te schertsen. Ze woonden toch wel eenlijk, zo langs die dijk. Daar had je met goed weer geen erg in, maar 't was een rare winter. Van kerkgang was morgen ook geen sprake. Buiten adem kwam hij bij zijn buurman aan. Ze hadden de deur op slot, dat deden ze anders nooit. Op zijn gerammel aan de klink, kwam van de Toren zèlf aan de deur.

'Kerel, ben jij daar? 't Is geen weer om er een hond uit te sturen.'

'Nee, daar heb je gelijk aan. Ik schrok wel toen ik op de dijk kwam.'

'Ga effe zitten voor kracht op de terugweg.'

'Nee, Gien vroeg of ik dadelijk terugkwam. Ze is niet erg lekker de laatste tijd.'

'Heb ik al gedacht,' viel vrouw van de Toren in. 'Er is zeker wat op komst... of mag ik het nog niet weten?'

'Natuurlijk, we kunnen het toch niet geheim houden. 't Dient zichzelf aan als het tijd is,' zei Dirk lachend.

'Loop morgen eens op, 't geeft afleiding voor Gien al hebben we niet veel nieuws te vertellen.'

'Er zit wat raars in mijn leden,' zei van de Toren plotseling. ''k Heb geen vrede met dit weer. Ik vertrouw het niet!'

'Wat dacht je dan?' vroeg Dirk.

'Als de dijken het maar houden,' zei van de Toren snel en keek Dirk doordringend aan.

Dirk voelde zich onrustig worden. 'Het licht deed bij mij zo mal.'

'Zeker een paal omgewaaid,' zei van de Toren. 'Maar dat is het ergste niet.' Hij zuchtte.

'Jij bent altijd zo somber,' zei zijn vrouw en gaf hem een knipoogje.

Toen Dirk weg was, zei ze: 'Je weet dat Gien bevallen moet en als Dirk met zo'n akelige boodschap thuiskomt, schrikt ze zich naar. Wij zitten boven aan de dijk, maar zij zitten er achter.'

Van de Toren ging met loden schoenen naar het kabinet en zocht de papieren bij elkaar. Zwijgend brachten ze samen het beddegoed en de dekens naar boven...

Dirk moest langs de onderkant van de dijk terug. Op de dijk lopen was geen sprake van. Hij sopte door het natte gras en liep moeizaam tegen de schuine berm. Van de Toren was er niet gerust op en hijzelf ook niet. 't Leek wel helemaal donker in huis. Alleen in de stal flikkerde het lichtje van de olielantaarn. Hij keek om en zag bij van de Toren alleen een klein pitje op de zolder. Het electrische net was dus tóch gestoord. Z'n hart bonsde toen hij binnenging.

''t Licht ging uit,' zei Gien. 'Gelukkig dat je binnen bent.'

'Er zijn zeker een paar palen omgewaaid,' zei hij zo luchtig mogelijk.

Ze dronken zwijgend koffie. De regen sloeg tegen de ruiten en de deur rammelde bij iedere windstoot. 't Wou niet gezellig worden en ze gingen vroeg naar bed. Hoewel ze doodstil bleven liggen om elkander niet te hinderen, wilde de slaap niet komen. De oude Tamme lag in de bedstede te kreunen en af en toe zijn keel te schrapen.

Ze hoorden alle drie de klok vier uur slaan. Het galmende gonggeluid klonk luguber door het huis. Toen het stil werd, was daar het striemen van de wind weer.

'Ik hoor wat raars,' zei Gien ineens en vloog overeind.

Dirk luisterde scherp toe. Ja warempel, er ging een vreemd zoemend geluid door de lucht. 't Leken wel straaljagers. De kat vloog overeind en zette een kromme rug. Op stal loeiden de koeien en rukten aan de kettingen.

''t Is mis,' zei oude Tamme, 'er gebeurt wat.' Hij schoof het gordijn weg. 't Was pikzwart buiten.

Dirk schoot in zijn kleren en schreeuwde tegen oude Tamme: 'De koeien moeten los. Gauw...' Oude Tamme en hij renden de stal in en bevrijdden de dieren van hun kluisters. Met grote krachtsinspanning opende Dirk de deur en Tamme joeg achter de loeiende beesten aan met een stok. Het water golfde tegen de drempel, de dieren aarzelden om er in te stappen.

Tamme werkte zich tegen de wind in naar buiten. Het water gulpte in zijn klompen. 'Ik krijg ze niet op de dijk,' mompelde hij.

'Vader, kom er in, je houdt je niet staande,' schreeuwde Dirk.

Tamme klemde de lippen op elkaar en liet de stok met razende slagen op de ruggen van de dieren neerkomen. Onwillig gingen ze, met kleine schokjes gelijk, tegen de glooiing van de dijk op. Tamme volgde hen met een verbeten wil om de beesten in veiligheid te krijgen. Dirk had het paard aan de halster en tornde tegen de stroming in naar boven.

'God zegene de greep,' zei hij, toen hij terug strompelde. Het water rees zienderogen. Hij greep een knuppel en hielp de koeien tegen de berm opdrijven.

'Gien, maak het kippenhok los!'

'Is al gebeurd,' schreeuwde ze terug. 'Ik ben bij de varkens.'

'Laat maar, je haalt het niet meer. Denk aan Tammetje!'

Haar rokken sloegen boven haar hoofd en haar haar hing in sliesten voor haar gezicht, toen ze achter het nuis vandaan kwam achter de gillende varkens aan. De stomme dieren keerden zich aldoor naar het gevaar, maar ze rukte ze aan hun staart achter zich aan en schopte ze met haar klompen zoveel ze kon, de goede kant uit.

De kippen fladderden angstig boven de waterstroom op en neer. Sommigen vlogen op het schuurtje, anderen wisten de goot te bereiken.

Toen de beesten goed en wel richting hadden gegeven en het met ander vee langs de dijk ging hollen, stond het water al tot hun kuiten en kostte het grote moeite het huis weer te bereiken. Ze liepen arm aan arm gedrukt, Gien tussen de mannen in en Dirk sloeg resoluut een ruit in. De deur was natuurlijk dicht geslagen en niet meer open te krijgen.

In de kamer gekomen, dacht Dirk er pas aan, zijn jekker aan te trekken. Hij haalde inderhaast wat geld en papieren uit de buffetla en stopte het in zijn binnenzak. Oude Tamme begon de dekens naar boven te slepen.

Gien droeg de slapende Tammetje naar zolder en legde hem op een hoop koedekken. 'Hoe hoog kan het water komen?' vroeg ze met een hard geluid.

'Ik weet het echt niet,' zei Dirk zenuwachtig.

'Hadden we niet beter met de beesten langs de dijk kunnen vluchten?'

'We konden ons immers niet staande houden? Vader is tweemaal omgeslagen en binnen een kwartier staat het water nog een halve meter hoger. Neem de lampen mee en de zaklantaarns.'

Gien sleepte met de volle broodtrommel en gooide oude Tamme worst en boter toe. 'Zullen we drank meenemen?' vroeg ze.

'Nee,' zei Dirk met droge stem, 'ik neem een emmer melk mee.'

Het lukte hem een emmer melk te vullen uit de bus en bij de trap op te slepen. 'Appels,' schoot het door zijn brein, 'die zijn boven en goed voor de dorst.'

'Alle portretten gaan er aan,' huilde Gien.

'Wat kunnen die portretten schelen. Ga naar boven,' snauwde Dirk in doodsangst.

Toen ze boven waren, stond het water nog maar een halve meter onder de zoldervloer. Dirk knoopte wat koetouwen aan de balken. Hij keek opgelucht dat de poes in de hanebalken zat. Toen hij het beest riep, begon het te blazen. Dirk schoot in een zenuwachtige lach, hoewel het hem klaar voor ogen stond, dat ze het dak op moesten. En... dan...

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With gratitude to the Lord, we announce the birth of our son

JEFFREY THEODORE

Born July 18, 1966.

A brother for Frances.

K. Streutker.
A. Streutker (nee Kooy).

182 Maple Leaf Drive,
Toronto 15, Ont.

Verloofd:

ANNA CLAZINA KAPTEYN
en
ANNE WOUDSTRA

Wilmot Station, R.R. # 1, Nova Scotia.
St. Thomas, R.R. # 3, Ontario.
29 juli 1966.

Mr. & Mrs. Gerlof VanMarrum wish to announce the marriage of their daughter

FREIDA
to
Mr. WILLIAM SCHURER

son of Mr. & Mrs. B. Schurer, the Lord willing, on August 20, 1966 at two-thirty o'clock at the Christian Reformed Church, Wellandport, Ont.

Rev. H. VanEssen officiating.

Future address: 315 Church St., Apt. # 3, Dunnville, Ont.

On September 5, 1966 we hope to celebrate with our parents and grandparents

DIRK SCHIPHOF
and
AKKE SCHIPHOF—TOT

the occasion of their 30th wedding anniversary.

That the Lord may continue to bless and spare them for each other and for us many more years to come.

Helen and John VanderMeer.
Jenny and Don Van Kalsbeek.
Susan and Appie Sikkema.
Anne and Archie Polstra.
Debbie.
And eight grandchildren.

Barrie 5, Ontario.

Op 15 augustus 1966 nam de Here tot Zich op de leeftijd van 74 jaar, onze geliefde vrouw, moeder en grootmoeder

LIENTJE KUNTZ—KLEIMAN.

Haar gehele leven zag zij uit naar de dag dat zij Jezus zou ontmoeten.

G. G. Kuntz, Den Haag.
J. Kroeze
J. J. Kroeze—Kuntz, Den Haag.
O. Franx
M. Franx—Kuntz, Voorburg.
G. C. Kuntz
C. D. Kuntz—Dierx, Clarkson.
C. J. Rhijnsburger
L. Rhijnsburger—Kuntz, Toronto.
P. Boerstra
G. Boerstra—Kuntz, Zutphen.
H. Kuntz
A. E. Kuntz—Den Engelse, Toronto.
G. Van der Meer
J. S. Van der Meer—Kuntz, Rijswijk.
en kleinkinderen.

Egelantierstraat 18,
Den Haag, Nederland.

We are looking for a

RELIABLE SALES LADY
IN HAMILTON

to manage a store in delicatessen and Dutch import goods. Must speak English and Dutch. Experience is not essential, but after training she should be on her own.

Letters under No. 1898 to Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

ZOEKT U EEN

goede farm of huis?

BEL, NA DE VAKANTIETIJD,

Jack Bylsma

REAL ESTATE

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

COTTAGE FOR RENT

Muskoka Lake near Gravenhurst. 9 sleeps, 3-pc. bath. Boat and motor available. For further information call 434-1419 London, Ont. E. Davelaar.

Wanted:

MARRIED MAN

for modern dairy by Sept. 1st. Must be interested in dairying. Top wages for right man. 4 roomed house with utilities available, on paved road, 3 mi. from Chr. Ref. Church and on bus route to Chr. School. Apply A. Kamps, Lacombe, Alta. Ph. 782-2564.

Te koop aangeboden:

GOED BEKLANTE HOLLANDSE ZAAK

in S.W. Ontario. Omzet meer dan $50,000 per jaar. Vraagprijs $4,000 voor goedwill & fixtures. Voorraad goederen factuurprijs. Brieven onder no. 1900, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

A SINGLE MAN

to work on dairy farm. Excellent wages for the right boy. Telephone no. 643-2548 (Winona). Address: John Vellenga, R.R. 1, Smithville, Ont.

I am single, early forties, and would like to

CORRESPOND

with widower or single man. Write to # 1901, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

In the next few months a

BUSINESSMAN-BOOKKEEPER

looks for a job or partnership, preferably district London-Welland-Brampton. Write under Box no. 1894, Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

FARMS FARMS

8 Acres **zandgrond,** buitengewoon geschikt voor **greenhouses,** beplant met zoete kersen en perziken. Over $10,000 inkomen. Underdrained! Irrigation system!! City waterleiding!!!Nieuwe brick bungalow en packing shed. Alle gereedschappen. Vraagprijs $41,000.

15 Acres, sandy loam, kersen, perziken, peren, appels, Mackenzie, nieuwe brick bungalow, garage, city water en gas. Vraagprijs $37,000.

Vraag nadere inlichtingen over

3 BROILER FARMS
met licence en
2 TURKEY FARMS

in zeer goede staat, hoge produktie, en redelijke voorwaarden.

Melkbedrijf: 1950 lbs. per dag quota. Full line of machinery, cleaner. 160 acres 1e klas land, 2 moderne huizen, 2 silo's, nieuwe stal! 60 stuks melk- en jongvee (Holsteins). Tevens broiler quota (5800). Jaarlijks inkomen $24,000 bruto. Vraagprijs $88,000.

Deze en meerdere dairy- en gemengde bedrijven hebben wij U aan te bieden. Dicht bij School en Kerk!!!

GERRIT OTTEN
563-7904 BEAMSVILLE, ONT.

Agent for
HAROLD JARVIS
REAL ESTATE
Grimbsy, Ont.

DOWNEY (CALIFORNIE): Dit zijn de drie astronauten, die door N.A.S.A. genoemd worden voor de eerste Apollo-3-mans vlucht — een operatie die het zenden van een mens naar de maan voorafgaat. V.l.n.r. Virgil 'Gus" Grissom, Edward White en Roger Chaffee. De Apollo-vlucht met drie man zal begin volgend jaar beproefd worden.

BAKERY

For sale: Well established bakery in Niagara Peninsula. Catering to Canadian and Dutch public. Excellent opportunity for somebody who knows his trade. Reasonable downpayment for building and business. Write No. 1899, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wellandport Calvinistic Christian School heeft een in prima staat zijnde

1960 MERCURY SCHOOLBUS

te koop, met 54 zitplaatsen en 1966 licence. Voor verdere informatie contact Mr. G. VanderKomer, R.R. # 1, Fenwick, Ont. Phone 892-2821.

ROOM AND BOARD

Close to Christian School and Highschool. Tel. 389-4047, Hamilton, Ont.

ROOM AND BREAKFAST

for two students. Near Universities in Waterloo. Contact J. Zwygers, 397 Hazel St., Waterloo, Ont. Phone 745-8997.

FARMS TE KOOP

Een 100 acre farm in Kentore, een paar mijl van Embro. Land is in goede conditie. Nieuwe barn. Huis is van alle gemakken voorzien. Prijs $22.000 met $5.000 down.

Tevens 240 acre, 230 bewerkbaar. Deze prachtige farm heeft 2 prachtige huizen, van alle gemakken voorzien, en is gelegen aan de hoofdweg, een paar mijl van Ingersoll. Grote barns 44 x 70 en 50 x 50, zijn uitgerust met nieuwe stallen, stable cleaner. Silo en melkcontract, en tevens 75 stuks vee (Holstein). De gehele oogst gaat met de farm. Voor iemand die een mooie en beste farm zoekt, is dit een uitstekende farm. Open voor offer.

Eveneens een **150 acre farm,** 3 mijl van Woodstock. Dit is een excellente farm, uitgerust met stable cleaner, melkhuis, bulkcooler. Aan de hoofdweg: 2 prachtige huizen. Deze farm kan met of zonder stock en implements gekocht **worden.**

En voor meer farms, met en zonder melkcontract, rond Woodstock, Embro, Tillsonburg en Aylmer, en tabaksfarms, schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigen

Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

UITGEDOKTERD

en nergens baat gevonden? Dan zijn wij er nog! Wat wij met onze onschad. geneeskruiden reeds 40 jaren bereiken, grenst aan het onmogelijke. Ook voor U zijn er in de natuur de juiste kruiden te vinden. Wij kennen ze en leveren ze reeds 40 jaren. Meldt ons Uw ziekte en klachten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

GRACE CHRISTIAN REFORMED CHURCH, CHATHAM, ONTARIO

From now on worship services are being held every Sunday in the First Christian Reformed Church, Tweedsmuir Ave.

Time 8:30 A.M. and 5:00 P.M. Both services are conducted in the English language.

TEACHERS WANTED

The Agassiz Christian School, in the beautiful Upper Fraser Valley of British Columbia, urgently needs:

A TEACHING PRINCIPAL
and
A TEACHER FOR GRADES 1 AND 2

Please send applications stating qualifications, experience and references to the secretary, J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz, B.C.

Calvin Christian School is in need of

A TEACHER

for grade 5, approx. 30 pupils. Please send letters of application to Mr. J. Postma, Principal, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Due to higher enrollment the Clinton Christian School will be in need of a

SIXTH TEACHER

for the intermediate grades.

Please contact Mr. W. J. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

'Luchthuizen'

Van luchtkastelen hebben we allemaal wel eens gehoord, waarschijnlijk hebben we er zelf wel eens aan gebouwd. Het ziet er naar uit dat luchtkastelen in de toekomst echter niet tot de onwerkelijkheden zullen behoren, wanneer men de met-lucht-opgeblazen pakhuizen als kastelen beschouwd.

Volgens de Dynamic Displays van Windsor, Ont. zijn de aanvragen voor met-lucht-opgeblazen gebouwen in de laatste twee jaar verdriedubbeld. Ze worden voornamelijk gebruikt voor tijdelijke opslagplaatsen. Immers in een tijd van 8 uur kunnen ze worden opgezet, terwijl ze op een gewone vrachtwagen gemakkelijk kunnen worden vervoerd en op een andere plaats worden 'opgeblazen'. De kosten van deze reusachtige luchtballon' bedragen $2.— per vierkante voet, de prijs van de luchtpompen en pennen om de 'tent' vast te pennen, inbegrepen.

De pakhuizen zijn gemaakt van zware nylon dat waterdicht is en bestand is tegen een wind van 100 mijl per uur. Zo'n luchtgebouw kan ongeveer 5 tot 10 jaar mee. De gebruikelijke vorm is die van een halfronde bal, maar ook andere vormen zijn leverbaar. De luchtdruk wordt voorzien door twee ventilators, waarvan één in geval de andere uitvalt automatisch de luchttoevoer gaande houdt. Zodra de electriciteit uitvalt begint er een generator, die op benzine loopt, te draaien.

Zie HOLLAND

Vanaf 29 augustus kunt U weer profiteren van de goedkope 21-daagse retours, geldig van maandag tot donderdag. Retour Montreal—Amsterdam $335.00, met inbegrip van passagebiljetten naar Brussel, Parijs en Londen.

Kinderen van 2 tot 12 jaar halve prijs, onder 2 jaar $33.50.

Wij verzorgen ook al Uw reispapieren. Boek bij de expert:

LUCAS KOOPS
Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av.Toronto 17 Ont.

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

Geef Uzelf of schenk een ander een goed boek !

CHRISTIAN MARRIAGE by Rev. R. L. Veenstra
There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . we would like to see a copy of this book in the hands of all young people contemplating matrimony." (The Evangelical Christian). **Price $2.90**

ARIE EN KATRIEN IN CANADA
Emigranten mijmeringen. Gezonde humor en op de man af. **$2.50**

LIVING IN A NEW COUNTRY by Rev. T. C. Van Kooten
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country. **Price: $2.95**

IN THE MIRROR by Prof. Dr. J. Kromminga
This book is published in connection with the centennial of the Christian Reformed Church in 1957. The author reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel. **Price: $2.90**

A PREY TO SATAN by C. Sluys
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church in Holland. **Price: $3.00**

THE STOWAWAY by Wm. R. Rang
Hendrik Tromp has one thing in mind. He wants to find his father. But he does not know where to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution. **Price: $2.50**

These books are published by:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312, Station B, HAMILTON, ONT.

"This is my Father's World"

This was the theme of the ninth annual Sunday School Teacher's Convention held on Saturday, July 23, in Holland Marsh.

After the opening in the church hall the children of the host Sunday School sang a few songs. This was very appropriate, as it is children we teach in the Sunday Schools.

Then we went to the Convention site, the Jamaica Farms. It was a beautiful day. About 90 people were present. Those that didn't attend missed out on something good.

Mr. H. VanderWindt, of Brampton led us in a sing song. This got us in the right spirit.

The Rev. H. Numan, of Essex, was our morning speaker. He spoke on the topic "The Bible and Science", with special emphasis on the first few verses of Genesis 1. The speaker emphasized that the Bible and science do not necessarily need to oppose each other. We do not need science to prove that the Bible is true. God has given us science in His creation, and if we study science in the light of God's Word, there will be no reason to take sides. If our faith seems shaky when we think of science, it is only because we lack knowledge.

As the speaker pointed out, "This is my Father's world", and not the result of some scientific science is part of it. Genesis 1 is study, but God's revelation. It has to be believed as such. It contains knowledge beyond human understanding and not contrary to our understanding. Of course, the speaker emphasized, he could not give any new or definite statements; he could only offer guidelines. The important thing is not the time element in creation, but that we believe. Then true faith in the Bible will not be in conflict with science, but there will be a mutually supported harmony.

In the afternoon we had three speakers: Rev. N. Vriend from Hamilton, Mr. Wm. Schipper and Mr. H. Hoekstra, both from Grand Rapids. Rev. Vriend spoke on "The purpose of Sunday School and the importance of aims and objectives in SS. teaching". The aim of Sunday School in our lives is important: to teach children that life is not made up of two separate parts, religious and secular. They cannot be separated; God should be in everything that we do.

Mr. Schipper spoke on: "How to present the lesson and the importance of the Bible in Sunday School teaching". He stressed the fact that the Sunday School is important. He made it very clear to the teachers that it is not something in which we are involved only on Sunday, but throughout the week. Teachers have to be well prepared if they want to be able to pass on the gospel of Jesus Christ to the children.

Mr. Hoekstra spoke on "The outreach of the Sunday School into the community". He pointed out to us that we have been commanded by God to teach not only our own children, but others as well. His commandment: "Go ye" is very plain. We may not be selfish about God's love, but must pass on that which has been given to us. The following poem illustrates how we should all feel:

"When I am dying, how glad I shall be
If the lamp of my life has been burned out for Thee.
It shall matter whatever I gave
Of time or of money, one lost to save.
It shall not matter if the way has been rough,
That Thy dear hand has led the way—that's enough.
When I am dying how glad I shall be
If the lamp of my life has been burned out for Thee."

The business session was next. The secretary and treasurer gave their reports. Dundas was chosen as the host for the 1967 convention. Mr. Jack Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont. was chosen as treasurer.

After this we all went to the church hall for the banquet. Mr. L. Visser was M.C. We all enjoyed a good meal. After the banquet, Dr. R. Kooistra from Toronto delivered the inspirational speech. The topic: "This is my Father's world." The speaker mentioned that we all live in this world, and that the beautiful as well as the ugly things are part of it. However, some day all this will pass away, and everything will be new and beautiful once again, and without sin. As Sunday School teachers we have to impress on our students that the lives of all of us will have to be dedicated to the service of our God.

It was a day packed with many highlights. May God bless all that we received, and may His Spirit guide us all in the year to come.

The secretary of the board.

The Adult Training Counselling Centre Offers Advice

(Canadian Scene) — "How can I, as an adult, go back to school?"

"What training courses does the Government offer?"

"What is the best course for me?"

These are just three of the hundreds of questions answered daily at the Adult Training Counselling rated by the Toronto Board of Education, provides induction, test-Centre. The Centre, which is opeing and counselling services for individuals who are receiving training under Canadian Vocational Programs in the Toronto area. These programs are financed by the Federal and Provincial Governments. The Centre also provides educational information, career counselling and testing for anyone who asks.

If You Don't Speak English

If you do not speak English well and you wish to go to the Centre during the day, you must take a friend with you to act as your interpreter. However, if you go to the Centre during the evening from 7:30 to 9:30, you may consult with Mr. Tibor Altman in one of six languages — Hindi, French, Italian, Spanish, German, and Hungarian. If your language is not included in this list, again you must take a friend to act as interpreter.

Who Is Eligible for Training

Individuals who are unemployed, over 16 and out of school a year, can register for training under Program 5 at their nearest National Employment Service Office. There are more than 40 business, technical, trade and service courses which they can take. Training allowances are provided.

After they have registered, trainees report to the Adult Training Counselling Centre for induction and testing. The purpose of testing is to help determine an individual's academic level and his interest and aptitude for a particular traininy course. Counsellors use tests as guidelines to assist an individual in choosing a course most suitable to him. Individual counselling interviews help a trainee to examine motivation, work habits and any personality difficulties which may hinder his success. Group counselling sessions provide information about employment opportunities, careers, how to apply for a job, and encourage a trainee's participation in the program.

Each trainee has a health interview conducted by Registered Nurses of the Department of Public Health. The interview includes eye tests and chest x-rays.

Throughout the induction period at the Counselling Centre, which may vary from a few days to a month, trainees receive instruction in mathematics and English at the appropriate grade level. From the Counselling Centre, trainees are transferred directly to skill courses, as soon as they become available. The courses are given at the Adult Training Centres located at Jones Avenue, Keele Street, and College Street; the three Institutes of Trade in Toronto; and the Lakeshore Board of Education.

Can Employed People Apply for Training?

Employed persons may enroll in any of the courses offered under Program 5 of the Adult Training Centres. Courses and classes are also being organized at the request of industry, either within the company or within the Adult Training Centres.

Where Can You Receive Information?

Anyone who is interested in finding out more about the skill courses offered under Canadian Vocational Training Counselling Centre. It is located at 33 Bloor Street East, near the Bloor-Yonge Subway Station.

You may be a woman who wishes to return to the working force after several years absence. You want to know what refresher courses are available to you. You may be a young person who wants to further your career. You need to know about the training courses which will be helpful to you. Whatever your request for educational or career information, you will find a friendly, qualified counsellor to assist you in finding the answers.

VOORTMANS Dutch Style COOKIES
let you see how good they really are
...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS
Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

1867 | 1967

expo '67
"MAN AND HIS WORLD"

Facts about Expo

Admission tickets to Expo 67 will be in the form of passports with pages for pavilion "visa" stamps.

At least three American states will have their own pavilions at Expo 67: New York, Maine and Vermont have already announced participation.

The greatest military tattoo ever staged in Canada, nearly 2,000 troops, will be held during Expo 67.

Some 35,000 pictures were sent in from around the world for the Expo 67 photographic exhibition.

The European Common Market will be among the international bodies taking part at Expo 67.

The smallest country taking part at Expo 67 is Monaco.

A grove of 60-foot evergreens will be transplanted from the West Coast for the Western Provinces pavilion at Expo 67.

Most visitors to Expo 67 will come from an area within 600 miles of Montreal.

The main form of transport at Expo 67 will be by the Expo Express railway and it will be free.

A giant computer will keep track of every room registered with Expo's accomodation bureau in a 50-mile radius of Montreal.

The Christian Pavillion at Expo 67 is being built by Canada's seven major Christian Churches.

The Soviet Union's pavillion at Expo 67 will have a 1,000-seat restaurant serving the popular dishes of its republics.

Eighty-one per cent of visitors to Expo 67 will come by automobile.

Outstanding science films from 70 countries will be shown at Expo in a program called "Insight 67."

There will be 23,000 restaurant and snack bar seats at Expo 67.

A trip through "Space" will be one of the features of the Gyrotron, the spectacular thrill ride at Expo 67.

The site of Expo 67 is within 10 minutes' driving distance from downtown Montreal.

All 158 apartments in Expo's Habitat 67 will have their gardens centrally irrigated.

Water and fireworks displays will be a nightly feature at Expo 67.

Items open for sponsorship at Expo 67 range from a bridge to be a flower pot.

The focal point of the Canadian pavilion at Expo 67 will be an inverted pyramid called Katimavik, an Eskimo word meaning meeting place.

The architect who designed Expo's Habitat 67 is Moshe Safdie, who was born in Israel.

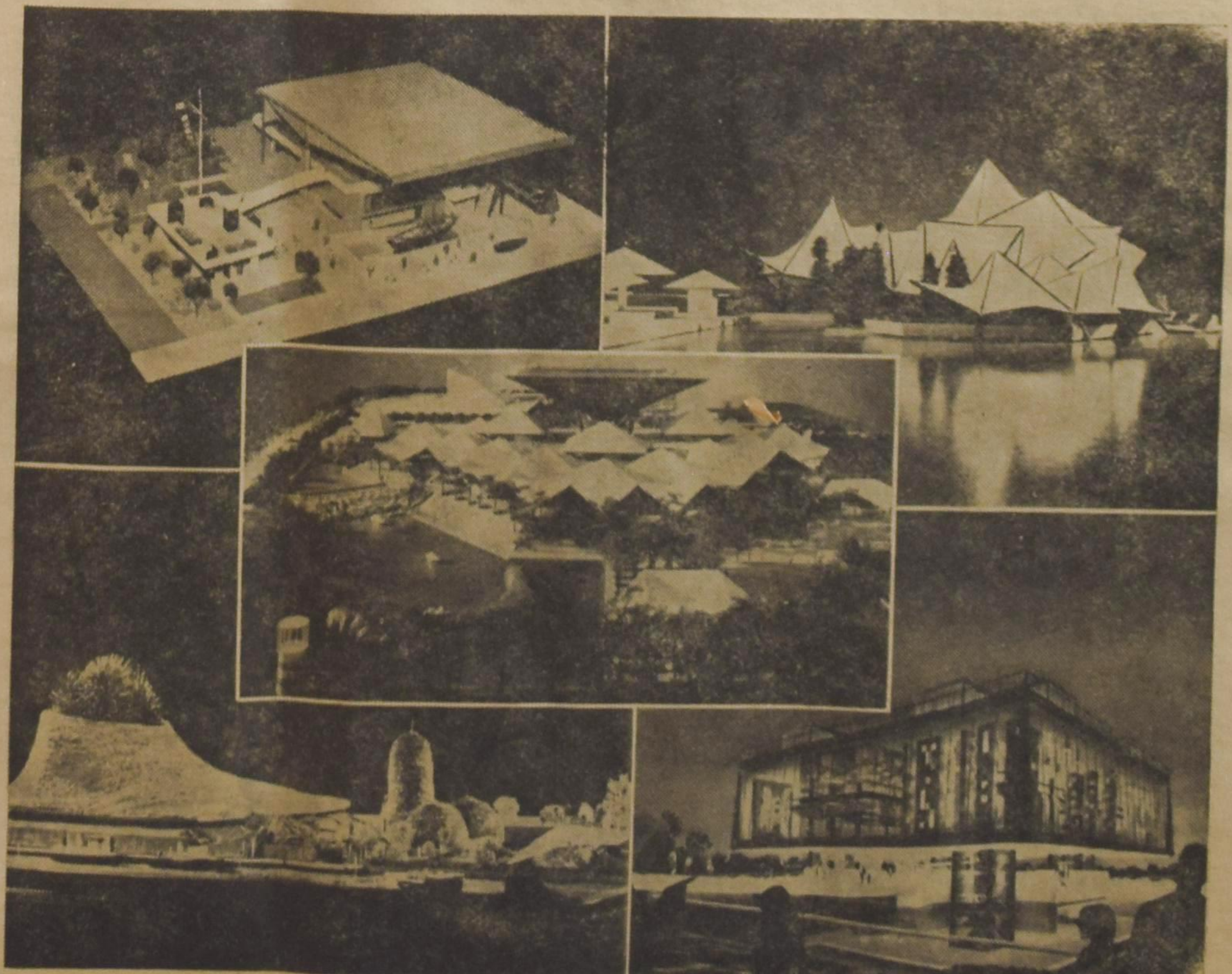

Canada will be represented at Expo by a pavilion (centre) whose focal point will be an inverted pyramid. There will also be four provincial pavilions. They are (anticlockwise): the Atlantic Provinces pavilion where a ship will be built during the Exhibition; the Western Provinces pavilion with giant fir trees growing through the roof; the Quebec pavilion, which will have the appearance of being constructed entirely of glass; and the Ontario pavilion.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢
For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to God and great joy we announce the birth of our daughter

JOYCE HENRIETTA

A sister for Teresa & Arthur.

Jim and Teny Brouwer.

July 24, 1966.

R.R. 2, Chatham, Ont.

With thankfulness to the Lord we announce the birth of our daughter

ANITA CAROLYN

Dick and Lucy
Van Dalen, nee Tiesma.

August 2, 1966.

333 Dixon Rd., Apt. 508,
Weston, Ont.

With thanks to our Covenant God who made all things well we announce the arrival of our daughter

JOSEPHINE (JOYCE)

Born August 6, 1966.

Henk and Evelyn Huinink
(nee Hekman).

161 Marlborough St.,
Brantford, Ont.

With thanks to God and great joy, we announce the birth of another girl, a sister for Peggy,

WILMA SERENA

Born August 10, 1966.

Henk and Liz Nienhuis.

661 Upper Paradise,
R.R. 1, Ancaster, Ont.

With thankful hearts to our Covenant God we announce with great joy the birth of our son

RAYMOND

A brother for Harley, Frankie, Alice, and Johnny.

Mr. and Mrs. Ray Middel,
nee Radsma.

R.R. 1, Caledonia, Ont.

August 10, 1966.

Mr. and Mrs. Albert Nusselder are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

ANN
to
Mr. GORDON POLS

the Lord willing on Friday, August 26, 1966 at 6 o'clock in the Maranatha Christian Reformed Church, Scott Street, St. Catharines.

Rev. J. D. Hellinga officiating.

R.R. 4, St. Catharines, Ont.

URGENT. College student desires

ROOM AND BOARD

in Toronto while attending the University of Toronto commencing September 14th. Call or write Pete Vreugdenhil, (35-2-2371), 30 Croydon St., Chatham, Ontario.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.

Your Address for all your
DUTCH, FRISIAN &
ENGLISH BOOKS,
Organ Music, - Records &
Church Supplies.

Ask for Price list.

The Association for Reformed Scientific Studies

announces the

EIGHTH ANNUAL STUDY CONFERENCE

at

Cherry Hill Farm, Unionville, Ont.
August 23, 24, 25, 26, 1966

Dr. HENDRIK HART will present
THE CHALLENGE OF OUR AGE

Dr. PAUL G. SCHROTENBOER will lecture on
MOTIVES IN ECUMENISM

Professor MAARTEN VRIEZE will lecture on
REVOLUTION IN THE WEST

The programme promises days of invigorating Christian fellowship. No one with a high school education or its equivalent should want to miss this opportunity for renewal of insight!

SPECIAL EVENTS, OPEN TO THE PUBLIC

Aug. 24, 8 p.m. Keynote Address by Rev. L. M. Tamminga: Living the Power of Christ in Today's World.
Aug. 25, 8 p.m. Programme by the Federation of Calvinistic University Clubs.

Send your registration to Mr. A. Witvoet, 58 Lovilla Blvd., Weston, Ont.
Register at the conference grounds on Tuesday, Aug. 23. 8.30-9.30 a.m.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by
J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

SALEM

did not receive an answer to all letters recently mailed to 1000 persons in Eastern Canada as yet.

Would you, please,

mail your answer now?

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for
Brampton and surroundings

Harry Wierenga
Jeweller-Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids Michigan

BUY FROM THE PEOLE WHO ADVERTISE IN THIS PAPER

CROSS WORD PUZZLE

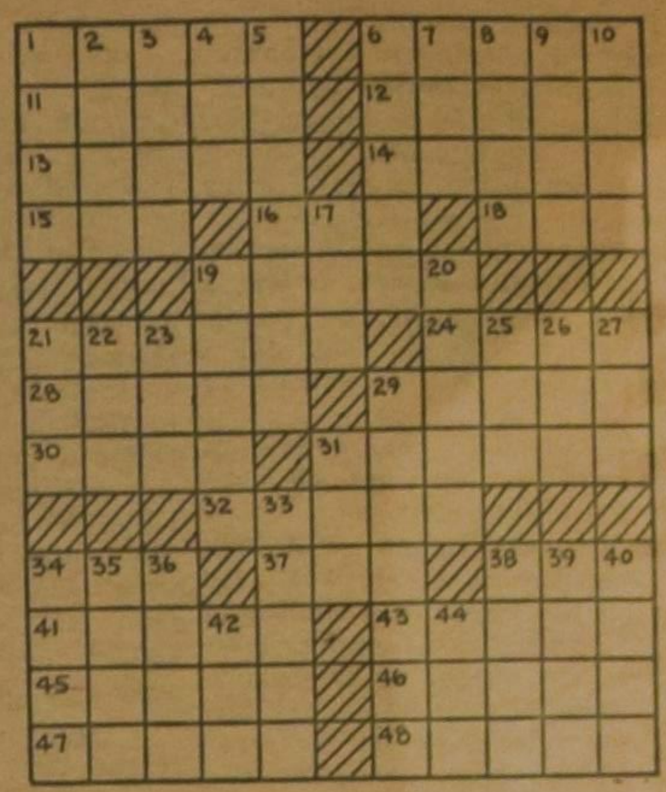

ACROSS
1. Mexican Indians
6. Rasp
11. Harangue
12. Quick
13. Pander
14. Derivative of ammonia
15. Pub potable
16. Cartograph
18. Japanese coin
19. Apple centers
21. Growing in high altitudes
24. Turns to the left
28. Ducklike birds
29. Riding outfit
30. Carry
31. Criminal offense
32. Agate
34. Rolled tea
37. Sea eagle
38. Jack in cribbage
41. Desires
43. Eat away
45. Not moving
46. Wanders
47. Gives over
48. A long time

DOWN
1. Cocaine source
2. Verbal
3. Value
4. Consumed
5. Homilies
6. Muscat or Concord
7. Male sheep
8. Sacred bull: Egypt
9. Fork prong
10. Paradise
17. Part of "to be"
19. Quotes
20. Kind of rock
21. Behave
22. Card game
23. Kitchen utensil
25. Finnish seaport
26. Gain
27. Pig pen
29. Enclosure for keeping poultry
31. Pro
33. Examinations
34. Stylish
35. Sharpen, as a razor
36. Copied
38. —— Scotia
39. German river
40. Mrs. Truman
42. Before
44. Spawn of fish

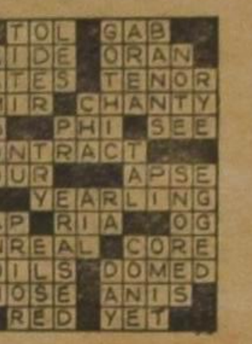

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(82)

She is finding that true. What an evil thing is the human heart that her efforts on behalf of the poor rouse such calumny and hatred. But Thou canst preserve her. She is Thine, one who knew much of the world's applause until she separated herself from it. So did Wilberforce. They were both like men intimate with one whom they at length discovered to be the murderer of their kind father. Then they broke the intimacy. O Lord so are all Thine who are much in the world. I thank Thee for bringing them unscathed through it. Polite, elegant people . . . the good sort of people . . . to me their company is enchanted ground. . . . I seldom entered it without fear or retired without loss.

So I wrote to her . . . or think I did. I cannot well distinguish now between what I wrote in letters or preached in sermons or recorded in my Journals. Yet I did all — I remember dates clearly — until 1805. . . . Since I ceased writing I seem to have slipped

"'into the lean and slippered pantaloon'."

No, certainly not lean, but neither does my voice pipe and whistle! "O that this too too solid flesh would melt", Shakespeare, like Pitt, had the word for every occasion.

Thank you, Phoebe. Shall I call her back and tell her I know she isn't Phoebe? I buried our dear Phoebe ten years ago. How good my servants have been to me and to all mine. I'm glad Miss Hiller was led to leave them a legacy. They will not want when I am gone. I'm sorry I called her Phoebe. She is Jean, Crabb's niece. I know quite well . . . as I knew the other day when I called Cecil, Bacon. To think that Bacon is dead so long and I am still spared. I could wish that . . . Lord let me not form a wish . . I have never been wise enough to carve for myself. I heard Mr. Wesley preach at eighty-two. . . . Wilberforce tells me he wrote to him from his death-bed. Ah well . . . the marvel is that this vile body has been spared so long. And that my name is known — and has been honoured of Thee, my gracious Lord — from India and New Holland to Labrador. That is grace indeed.

I thank Thee too that of recent years the abominations of my heart disturb me less. I pass for righteous among men but Thou knowest! Never did I think to get out of the seventh of Romans! There again Thy wisdom is shown. Had I done, I should have taken credit to myself. Always there is pride in my humiliation, in my repentance, self in my most spiritual desires. All is wrong! But Christ is made my Righteousness. I need not feel righteous to know that I am accepted in Him, even on the same grounds as Wesley was . . . and Whitefield. I thank Thee for both, and what I learned from them. Lord, forgive Thy people. That two such men should be sundered for a time and thousands sundered with them by disputes about hard sayings. I could so easily have had a party spirit. Increase, Lord, the number of true Bible Christians who will see much to approve in a variety of forms and parties, but who, even if led to connection with anyone of them, will not confine their spirit and affection within these narrow enclosures. When a house was afire in Olney I never heard men ask of one coming to help: "Are you a Methodist, Baptist, Dissenter, or of the Establishment? What is your opinion of the Five Points?"

That is the spirit in which our Society of Missions has been founded. Lord grant its continuance! I thank Thee for permitting me in that, too, to make some amends. Prosper my dear young friend Buchanan as he goes to India, and William Carey . . . and Johnson in the Antipodes. If St. Paul were alive he would choose his position in Botany Bay rather than a polite curacy with me in London . . . or the pulpit in St. Mary Woolnoth.

The surprise of my little blackbirds at Clapham when I spoke to them in Sherbro! Dear Lord, make them thine and send them back to convert their brethren. Surely this work is the first colony Christians have planted with no motive but to do good. And, of thy goodness, it is in Sierra Leone, the very country where I sold myself to do evil and where later I sinned in ignorance against my fellowmen. Sinner such as I! The condemned men whom I have visited week by week in Newgate . . . hanged for no greater crimes than I perpetrated in deed or in desire. I shall not live to see it, Lord, but bring about a softening of our laws, so that a wretch who steals five shillings to buy his family bread, or a poor miner who smuggles some commodity from a wrecked ship is not hanged with the man who murders or rapes.

"Is it you, my dear child? What, dinner-time? It seems — Thank you, Betsey. Thank you, my dear."

I do not want food. But she has brought it to me . . . always carefully prepared. The least I can do is make a pretense of eating. Accept my thanks for Thy bounteous provision, Lord. Remember in mercy the poor, raise others up to care for their needs. The dear child does for them what she can, I know. I thank Thee again for Thy mercy in giving her to my comfort when my dearest earthly comfort was removed, and for restoring her to me from that place of sadness and horror.

His thoughts blurred into a kaleidoscope of images: Betsey's sorrowful, eager, young face when she came after Mary's death to ask if she could be of any use to him her daily presence as companion, housekeeper, secretary; coaches, post-chaises as they had travelled on holiday in those first years of his loneliness to Cheddar, to Rochester, to Southampton, to Olney; her usual cheer and her shamed remors when nervousness overcame her, as when she was found hiding in Hannah More's cupboard after a thunderstorm; Betsey asking him shyly his opinion of the quiet young optician, whose shop was near the Royal Exchange and who came so regularly to St. Mary's; Betsey's face wild and haggard, as she cried that her religious profession was hypocrisy and that she was marked out for God's special vengeance. Betsey's handkerchief fluttering from her window at Bedlam as he waited her signal daily, rain or shine, even though he could not walk unaccompanied to this station near the hospital during that awful, trying year of her incarceration.

A sigh of thankfulness broke from him. Thou hadst pity on us both, in giving her back. Bless her now and her husband. Make them as happy — I can wish them no greater temporal — as my Dear and I were; but keep them from the inordinate affection which caused us so much needless anxiety and pain. There was a need-be in the trial, I know. It is the only one I have had since she went from me. Perhaps without it, the peace and success of my ministry would have made me forget what a poor creature I am. And her restoration seems to have removed all the hurry of mind, the groundless fears which she had from childhood, and which I tried so hard to eradicate. Why do people put alarming books into children's hands? I always told her to avoid uneasy thoughts, to be sure to indulge a hard thought of her Saviour as being severe and stern and ready to take advantage of her. Her mamma and I urged her to diversify her interests, to read in French and English, to write, to play her guitar and harpsichord.

I seem to have received my training in a sort of nervous school. At least I have had an unusual number of nervous patients consult me. If they could take a journey to Land's End or John O' Groat's, I advised them to go, instead of worrying about their souls. Some of my brethren were shocked that I sent Betsey out of hearing of hymn-singing and prayers. Why not, when they only served to distress her? Some would not have had me consult doctors. The cure is of God, but He uses the skill which He has given men. I thank Him — I thank Thee, O Lord, that her distress is past. I thank Thee, too, that she has a husband to care for her, but most that her reliance is upon Thee and that she knows the joy of Thy salvation.

The joy of Thy salvation. I thank Thee, my glorious Lord, for proving to me that it endures when all earthly joy departs. I have never, since the desire of my heart was given me, seen another man with whom I would exchange places; and for a quarter century was happier in temporals than most men. Yet without Thee nothing is worth the gaining. How palpably true it is that except a man be born again he cannot see the kingdom of God. Heaven is not like earth. There are no routs, assembles, playhouses, horse-races there, no business to be managed. How then should they whose hearts are entirely set on these things possibly be happy in Heaven? Heaven must be Hell to an unhumbled, unsanctified sinner. The company, employments, enjoyments are what he despised on earth. Admit a pig into the drawing-room. He will have no pleasure there. He would rather be wallowing in a ditch.

As I wallowed, as I would still have been wallowing, for such, O Lord, was I.

"Thank you, my child, but I cannot eat more. Tell me, whether you have already told me or not what day this is. December twenty-second and a Tuesday. Nothing more. Thank you, my child."

December. It was December when I met my Dear. It was December when she left me. Shall we be reunited in December . . . but there is no December in the Lord's presence. Sixty-five years . . . and she has not been a waking hour out of my thoughts. Perhaps I was too much the egoist in writing of her, every anniversary of her death. Strictly speaking, I needed no anniversary as reminder, for her idea has not been absent from me, I think, five minutes since that night. . . .

Why could I not rest in Thee, accepting Thy gift as a loan with gratitude and submission? Why did I provoke Thee, deserving every day of my life to lose her by my sinful fear and anxiety and idolatry, placing her too near Thy throne? Yet now, knowing Thy pardon, I would not have it otherwise. For otherwise I should not have learned so much of Thy grace, Thy forbearance, Thy sustaining power. I could not have preached Thee to sinners or aided those in temptation, had I not discovered by the folly and weakness of my own heart what Thou canst do. I might have come to ascribe some goodness, some strength to myself, and have been proportionately harsh with others.

How harsh we are on each other, Lord! Some were shocked that I was seen on the street and visited friends next day; they accused me of insensibility when I dared not stay home for fear of indulging my grief . . . how much more lightly men view a breach of God's commands than a breach of established custom! Others, since my Mary was no longer young and we had lived together forty years, thought I made too much ado. Too much ado! But let me praise Thee now and through Eternity that Thou didst demonstrate in power that I could live without her, that I could prove the truth of what I preached to others, that the gospel is a catholicon.

Jesus my Shepherd, Husband, Friend, my Prophet, Priest, and King, accept my praise for the assurance of Thy care those three nights and three days of watching; of Thy care for my Mary that she lay all the while as in gently slumber; that even her dying groans did not ruffle the peace of her face. O my Lord — why am I crying now when I was strengthened not to give way to unmanly sorrow then? When I could take the ring from her dear finger, and give thanks before the servants for her peaceful deliverance?

When I could preach three times while she lay dead in the house? And see her laid, see her laid. . . .

The text, the text I marked when I began to preach, for this, for no other occasion. Now the time has come. The Lord has heard my prayer. It is worth standing in the fire to experience His power and faithfulness. My friends would spare me; they mean well; do they not know I must preach now or never again? Not to preach would mean that I am an idolater still. The church is very crowded, though it is Christmas Day. How silent they are! Sanctify this occasion to them in their afflictions. For this Jesus was incarnate. 'Tis His love His people raises over self to reign as kings. Truly this is Thy work, that I can at last, with composure, echo Thy prophet:

"Although the fig tree shall not blossom, neither shall fruit be in the vines; the labour of the olive shall fail, and the fields shall yield no meat; the flock shall be cut off from the fold, and there shall be no herd in the stall" . . . in other words, all earthly joy, comfort, sustenance is utterly removed . . . "yet I will rejoice in the Lord, I will joy in the God of my salvation."

Will — yea I do rejoice!

O gracious and merciful Lord! Surely — surely — the coach has come!

The End.

The Association for Reformed Scientific Studies

EDMONTON Study Conference

at the Holy Redeemer College, August 26-29.
Registrar: James Visser, Box 171, R.R. 6, Edmonton.

CULTUS LAKE, B.C. Study Conference

September 2-5.
Registrar: Herman C. P. Venema, 558 Cathy Road, Richmond, B.C.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Calgary (Maranatha), Alta., A. VanGeest te Blenheim, Ont.

te Iron Springs, Alta., H. DeMoor te Clarkson, Ont.

te Ingsersoll, Ont., kand. G. Oosterveen van Grand Rapids, Mich.

Bedankt

voor Dundas, Ont., P. M. Jonker te Brampton, Ont.

voor Brockville, Ont., H. DeMoor te Clarkson, Ont.

voor Brantford, Ont., J. A. Quartel te Hamilton (Immanuel), Ont.

voor Ingersoll, Ont., kand. A. Schoonveld van Grand Rapids, Mich.

Aangenomen

naar Penticton, B.C. als home missionary (Abbotsford, B.C. roepende kerk), R. Groeneboer te Vancouver (Bethel), B.C.

naar Calgary (Emmanuel), Alta., H. R. DeBolster te Brampton, Ont.

naar Belleville, Ont., E. Gritttr te Orillia, Ont.

•

BRANDON

Vrijdag 5 augustus was een belangrijke dag voor de Chr. Reformed Church in Brandon, Man. Na een jaar van vacant zijn kreeg de gemeente een nieuwe predikant, n.l. Rev. J. E. F. Dresselhuis, voorheen predikant in Edmonton (Ottewell). Die avond werd hij bevestigd als herder en leraar van de gemeente in Brandon in haar kerkgebouw aan de Victoria Avenue.

Rev. J. W. Postman van North Kildonan, consulent gedurende de tweede helft van de vacante periode, leidde de dienst, las het bevestigingsformulier en stelde de bevestigingsvragen, Rev. H. Van Dyken van Winnipeg hield de preek, terwijl Rev. W. L. Vander Beek van Transcona Rev. Dresselhuis de "charge to the minister" voorhield. De "charge to the congregation" werd haar voorgehouden door Rev. Postman. Rev. Dresselhuis sloot de dienst met het uitspreken van de zegen.

Ouderling G. Buytendorp, voorz. van de kerkeraad gedurende het vacant zijn, sprak namens kerkeraad en gemeente een hartelijk woord van welkom tot de nieuwe predikant en memoreerde dat een brief met gelukwensen was ontvangen van de Mayor van Brandon en een telegram met felicitaties van Rev. en Mrs. M. Dornbush van Charlottetown, P.E.I., predikant in Brandon van 1958-62, die ook een belangrijk aandeel had in de instituering van een Chr. Reformed Churh in Brandon in 1951.

Aanwezig was ook Mr. J. Tuininga, die hulpdiensten verrichtte in Winnipeg gedurende de zomermaanden en een beroep heeft aangenomen naar de Chr. Ref. Church van Grande Prairie-La Glace, Alta.

Na de dienst verzamelden de gemeenteleden, de predikanten, gasten en afgevaardigden van de kerkeraden van Winnipeg, Transcona en Kildonan zich in de annex van de kerk en werd in een gezellige sfeer onder het genieten van verfrissingen aan met bloemen versierde tafels kennis gemaakt met Rev. Dresselhuis, Mrs. Dresselhuis en hun drie dochtertjes en de band als broeders en zusters nauwer aangehaald.

Zondagmorgen 7 augustus deed Rev. Dresselhuis intrede en preekte over Romeinen 1:11 en 12.

A. H. de H.

BORSTBEELD VAN SPURGEON ONTHULD

Namens Spurgeon's College te Londen heeft dr. George Beasly-Murray, rector van dit opleidingsinstituut, een borstbeeld van de bekende baptisten-prediker Spurgeon ten geschenke aangeboden aan het Europese Baptisten-seminarium te Rüschlikon, Zwitserland.

DE SLUWE AANVAL VAN HET CHINESE COMMUNISME

China heeft een meer sluwe benadering voor de onderdrukking van de godsdienst aangenomen dan de meeste communistische landen. Dit wordt uiteengezet in een studie van deskundigen van de bibliotheek van het Congres van de Verenigde Staten.

De Chinese grondwet betaalt lippendienst aan de vrijheid van godsdienstig geloof, maar sluwe plannen zijn ontworpen om de geleidelijke verdwijning van de godsdienst te bespoedigen. Het is echter niet de godsdienst als zodanig die wordt aangevallen, maar "reactionaire elementen", ofschoon dit dikwijls op hetzelfde neerkomt. De communisten ondermijnen de financiële grondslagen en hulpbronnen van de godsdienstige groepen, maar zij zijn overtuigd dat de beste politiek is die van de "geleidelijke en geweldloze wijze om de "godsdienst af te schaffen". De studie van de deskundigen van de Congres Bibliotheek constateert dat de Rode Chinese leiders het standpunt innemen dat "een gecontroleerd bestaan van de godsdienst, indien daarmee juist wordt gemanipuleerd, de communistische taak om de traditionele maatschappij te transformeren zelfs zou kunnen vergemakkelijken.

—De Wekker.

GEEN VISA MEER VOOR KERKELIJKE TOERISTEN IN HONGARIJE

De Hongaarse regering heeft verscherpte bepalingen ingevoerd inzake de inreis-visa voor buitenlandse predikanten, missionarissen en andere kerkelijke medewerkers. Ze kunnen naar men in Boedapest zegt wel een visa verkrijgen als het doel een privé of toeristisch bezoek is. Uitzondering op deze regel wordt alleen verleend als men een uitnodiging van een Hongaars kerkelijk hoogwaardigheidsbekleder of van een employé van het Hongaars ministerie van kerkelijke aangelegenheden kan overleggen. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen voormalige Hongaarse staatsburgers en buitenlanders. In de Oostenrijkse hoofdstad kwam dezer dagen een aantal Afrikaanse missionarissen en Amerikaanse nonnen aan, die de toegang tot Hongarije ontzegd was.

BILLY GRAHAM NAAR POLEN

De Unie van Baptistengemeenten in Polen heeft een uitnodiging aan de bekende evangelist, dr. Billy Graham, gezonden om er ter gelegenheid van duizend jaar christendom in Polen evangelisatiesamenkomsten te houden. De andere protestantse groeperingen in Polen hebben deze uitnodiging ondersteund.

Het persagentschap van Graham heeft intussen bekend gemaakt, dat de uitnodiging is aanvaard. Eind september zal de evangelist een week in Polen zijn. Samenkomsten zullen worden gehouden in de baptisten- en evangelisch lutherse kerken van Warschau en Krakow. Het ligt in de bedoeling van de evangelist ook een bezoek te brengen aan een voormalig concentratiekamp.

Ter gelegenheid van zijn bezoek aan Polen zal het bekendste boek van dr. Graham, "Vrede met God", in een oplaag van vijfduizend exemplaren in de Poolse taal verschijnen.

DOMINEE OP STRAAT

Ds. Jac. de Vries gaat in zijn hervormde gemeente met iets nieuws beginnen. Iedere vrijdagmiddag gaat ds. De Vries tussen 2.30 en 4.00 uur rond wandelen over de Keizerstraat en het Prins Willemplein in Scheveningen. De predikant heeft daarover aan zijn gemeenteleden geschreven: "U kunt me dan vriendelijk groeten (dat hoop ik); u kunt me aan m'n jas trekken (dat bedoel ik); u kunt een praatje met me maken en ik met u (daarvoor wandel ik)."

Ds. De Vries is niet aan iets bijzonders op straat herkenbaar. Velen kennen hem en de anderen moeten er maar op letten of ze niet steeds dezelfde man tegenkomen: de dominee wandelend aan het werk op straat.

Hulpverlening voor ontwikkelingslanden heeft twee kanten

door Walter Scheel

Minister voor Economische Samenwerking van de Bondsrepubliek

(DK) Bonn - Wie anderen wil helpen, moet er op rekenen, dat hem af en toe zal worden verweten, dat hij niet royaal genoeg is. Daarvan is de hulpverlening aan de landen in ontwikkeling een bijna klassiek voorbeeld. Ook de bondsrepubliek zijn misverstanden niet bespaard gebleven en ook in eigen land vallen nogal wat kritische opmerkingen te beluisteren. Misvattingen worden het beste door openhartigheid en openbaarheid weggenomen. Derhalve zij hier als concreet voorbeeld het volgende staaltje genoemd. Er zijn in de bondsrepubliek mensen, die het volgende beweren en geloven. Een staatsman uit een ontwikkelingsland brengt een bezoek aan Bonn. Hij krijgt daarvoor een cheque. Biedt hij dan aan ook een bezoek aan Berlijn te brengen, dan wordt die cheque hoger. Biedt hij dan aan en bezoek te brengen aan de muur dwars door Berlijn en een positieve verklaring af te leggen over de noodzaak van de hereniging van Duitsland, dan krijgt hij een cheque in de door hem gewenste hoogte. Dit verhaal is pure onzin en geeft een volkomen scheve voorstelling van zaken ten aanzien van de hulpverlening aan ontwikkelingslanden. Helaas weten ook in de bondsrepubliek de mensen veel te weinig af van de mentaliteit, de trots, het denken en voelen van de jonge landen. Zij vergeten, dat in Latijns-Amerika en in Afrika oude culturen perioden van grote bloei hebben gekend en ook vandaag de dag nog doorwerken. Het nationale bewustzijn van de jonge staten dient te worden geacht. Vanzelfsprekend moeten gevenden zowel als nemenden fair tegenover elkaar staan. De bondsrepubliek gaf en geeft principiëel hulp aan de landen in ontwikkeling zonder politieke voorwaarden. Voorwaarde voor de samenwerking is echter wel, dat over en weer begrip bestaat voor de wederzijdse belangen. Wanneer de Duitsers het streven naar stabiliteit en onafhankelijkheid erkennen, dan mogen en moeten zij verwachten, dat ook hun wens wordt gerespecteerd om door vrije zelfbeschikking van het gehele Duitse volk tot hereniging van hun land te komen. Het Duitse verlangen daarnaar komt neer op het erkennen en achten van het grondbeginsel waarop het bestaan van de meeste thans nog jonge staten, berust.

Duitsland is geenszins vrij van zorgen wat de eigen economische ontwikkeling betreft. Er is geen reden om deze zorgen te bagatelliseren. Bij bezoeken aan ontwikkelingslanden, o.m. in Afrika hebben leden van de bondsdag de ervaring opgedaan, dat men in de betrokken landen zei teleurgesteld te zijn over de naar de mening der betrokkenen te geringe omvang van de Duitse hulp. Dan konden de betrokken afgevaardigden een dergelijke opvatting trachten te weerleggen door te wijzen op de binnenlandse toestand in hun land. Bijvoorbeeld door te vertellen van de vraagstukken, waarmede zij in hun kiesdistrict te maken hebben. Bijvoorbeeld, dat Duitse landbouwers hun afgevaardigde zeggen "zorgt U er eerst maar eens voor, dat het de Duitse landbouw beter gaat, dan pas kunnen we aan ontwikkelingshulp gaan denken". Ook dit is een wel wat kortzichtige benadering van het vraagstuk van de ontwikkelingshulp. Waar het om gaat en moet blijven gaan is de opbouw en stabiliteit van de jonge staten te bevorderen, opdat zij in het economische ruilverkeer betrouwbare deelgenoten worden en blijven. In de rond 100 ontwikkelingslanden leeft thans ongeveer een kwart van de mensheid. Voor een deel lijden deze mensen grote nood. De meeste van de jonge landen trachten uit eigen kracht zoveel mogelijk te doen. Dit kunnen zij echter alleen wanneer hun "starthulp" wordt verleend. Fairness en wederzijds begrip kunnen de ontwikkeling alleen bevorderen.

—Deutsche Korrespondenz

TEKORT AAN MACHINE-ONDERDELEN IN CANADA

Momenteel kunnen de Canadese fabrieken met moeite onderdelen voor machines los krijgen van de Amerikaanse fabrieken, aangezien deze fabrieken momenteel op volle toeren voor de nodige voorraad in Vietnam draaien. Bovendien zijn de Amerikaanse fabrieken meer geïnteresseerd in het produceren van nieuwe machines dan in het maken van onderdelen die voor reparatie kunnen worden gebruikt. Aangezien Canada slechts voor 15—20% bepaalde onderdelen fabriceert is men voor de resterende 85—80% afhankelijk van Amerika. Dit tekort mag de Canadese industrie echter een 'hint' geven om zelf meer te gaan produceren, zodat men niet afhankelijk is van anderen.

STOCKHOLM: In Zweden is voor de studenten een nieuw leervak ingevoerd. Onder toezicht van een verpleegster moeten de Zweedse studenten zich bekwamen in het verzorgen van babies, en zich aldus reeds in de rol van vader inleven. Op de foto een student aan het werk.

SCHIPHOL: De Nederlandse Posterijen hebben besloten om de zending radio-actieve verf die reeds twee weken in transito in Amsterdam staat, met bestemming Sjanghai, naar de afzender in Genève terug te sturen. Op de foto de wagen die de stoffen naar Schiphol bracht, met de grote waarschuwingsborden.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

PREDIKANTEN

Dr. Dronkert schrijft in de Leidse Kerkbode zijn vierde artikel over een predikant. Een deel moge hier een plaats krijgen:

Toch wil ik nog wel op een ander aspect wijzen. Het is goed, dat predikanten goed gesalarieerd worden. Zij mogen ook beslist wel een stuk delen in de zogenaamde welvaart. Maar wanneer het predikantstractement voldoende kan worden geacht, dan moet het ook weer eens uit zijn. Enkele weken geleden ontmoette ik een predikant van "achter het ijzeren gordijn". Daar is de toestand, de financiële toestand, erg moeilijk. Toch klaagde hij niet. De kerken kunnen nog hun werk doen en de predikanten, die een grotere gemeente hebben kunnen er nog wel van komen. Zij ontvangen voor hun kerkelijke handelingen nog wel eens iets extra's boven hun vastgestelde salaris, bij de bediening van de Heilige Doop, bij een huwelijk en bij een begrafenis. Natuurlijk is dat helemaal geen gewenste situatie. Maar dan word je toch ook wel weer heel klein, wanneer je weet, dat je ambtsbroeders daar in veel moeilijker omstandigheden, ook financieel, met zoveel vreugde hun arbeid verrichten. Wij moeten dus wel blijven zoeken en dat moeten dan vooral de kerkeraden doen, naar een goede salariëring, maar wij moeten ook tegelijk heel dankbaar zijn, dat het in onze kerken steeds de aandacht heeft en dat het in het algemeen zo goed gaat. Predikanten weten nu eenmaal, dat zij, wanneer zij het ambt van predikant aanvaarden, niet zullen behoren tot de best betaalde krachten in het leven. Dat heeft ook voordelen, al zijn deze dan niet in geld uit te drukken.

Wat nu betreft het hebben van een "bijbaan" voor de predikanten praktisch zonder uitzondering, het volgende: Een bijbaan in de zin van een nevenbetrekking, daar ben ik beslist niet voor. Ik dacht dat men mijn mening over het aanvaarden van het leraarschap wel zo langzamerhand kan kennen. Het is niet goed, voor de predikant niet en voor de gemeente niet en zelfs voor de scholen niet. Maar iedere predikant moet wel iets hebben dat hem ontspant. Dat kan in bepaalde gevallen een leraarsbaan zijn. Maar liever zou ik het willen zoeken in het bezitten van een hobby. Ik ben het met Sillevis Smitt eens. Ik geloof ook niet in mensen die uitsluitend geestelijke arbeid verrichten. Maar daar behoef je zo'n groot geloof niet voor te bezitten. Heel wat predikanten worden in deze tijd wel met hun neus op heel wat niet-geestelijke arbeid gedrukt, zo sterk zelfs, dat hun neus er soms pijn van doet.

Ik denk hier aan predikanten, die vaak meer sociaal werker zijn dan herder, al kan er een samenwerking van beiden zijn die zeer goed werkt. Zij worden m.i. juist teveel getrokken in allerlei dingen, die zo weinig met hun eigenlijke ambt te maken hebben. Zij helpen bij het afwassen, in ieder geval bij het afdrogen, omdat er geen hulp is te krijgen of deze niet betaald kan worden. Een gezonde gelegenheid om eens echt met je vrouw te praten. Persoonlijk kom ik er niet aan te pas, en ik betreur dat niet, maar ik weet, dat er heel wat dominees zijn, die de vuilnisbak buiten zetten, die wel eens moeten stofzuigen, die ook wel uren besteden aan het huizenprobleem, die voor van alles en nog wat worden gevraagd. Maar afgezien daarvan is het goed, dat predikanten een hobby hebben. Die kan bestaan uit studie, uit knutselen, uit fotograferen, uit vissen, uit paardrijden (zou dat kunnen?), enz. enz. Het is waar, dat geen dominee alleen maar met zijn speciale beroep kan bezig zijn. Maar dat is niet alleen bij de predikanten zo. Dat geldt voor ieder mens, welk beroep hij ook uitoefent.

De predikant is niet gezien, zei de krantenkop. Ik weet niet of het zo gezegd is. Maar ik zou willen zeggen, dat dit niet behoeft te betekenen, dat hij een verwaarloosde figuur is geworden. Dat meen ik beslist te moeten ontkennen. Hij is juist daar waar hij niet gezien wordt de beste figuur. Ik ben eigenlijk een beetje bang voor predikanten, die gezien zijn. Hun werk ligt in de kern van de zaak in de achtergrond van hun leven. Gelukkig, dat de Heer ze ziet. En ik dacht, dat dit het belangrijkste was. Maar zelfs in de kerk wordt dat wel eens vergeten. Wanneer de dominees dat nu zelf maar niet vergeten, dan is het wel goed.

EEN MODERATOR

Dr. Dronkert eindigt zijn artikel met het vragen om een moderator:

De predikant zal wel altijd een omstreden figuur blijven. Graag zou ik zien, dat men er eens werkelijk ernst mee maakte, dat er in de kerk een soort van moderator, superintendent, of kerkelijke pastor zou komen om de gemeenten en de predikanten bij te staan, wanneer er kerken of predikanten dreigen vast te lopen. Hoe men deze man verder ook noemen wil, vertrouwensman, of controleur, het doet er niet toe. Maar ieder bedrijf heeft een man van algemeen vertrouwen, die hier en daar helpt en 'hinten' geeft. In de kerk wordt dat maar slepende gehouden. Heel wat jonge predikanten zouden er mee gebaat zijn, wanneer zij eens wat werden geholpen in de eerste jaren van hun beroep en ik dacht dat vele oudere predikanten daar ook wel eens behoefte aan hadden. Wanneer het onder ons werd ingevoerd, zouden wij er natuurlijk eerst wel aan moeten wennen, maar wanneer wij er eenmaal aan gewend waren zou het goede resultaten kunnen opleveren. De ouderlingen, de diakenen hebben de begeleiding van hun dominee, maar de dominee moest wel de begeleiding hebben van zijn mede-ambtsdragers, maar is dat ook zo en kan het ook wel zo? Er valt in ieder geval nog eens ernstig over na te denken.

—Waarheid en Eenheid.

* * *

Proef van jubilerende werkgevers:

KUNNEN WERKNEMERS MEER VERANTWOORDELIJKHEID AAN?

Ter gelegenheid van zijn vijftigjarig bestaan laat het Verbond van Prot.-Chr. Werkgevers een experimenteel onderzoek instellen naar de verantwoordelijkheid van de werknemer in zijn dagelijkse arbeid. In een zestal ondernemingen wordt gedurende enkele jaren aan de werknemers in de praktijk meer verantwoordelijkheid gegeven. Het wetenschappelijk bureau van de Vrije Universiteit zal in deze periode nagaan welke gevolgen dit heeft voor de arbeidsvreugde van de werknemers zelf en op de gang van zaken in de bedrijven.

Het werkgeversverbond gaat bij deze onderzoekingen uit van twee veronderstellingen, die ook op de juistheid worden onderzocht, namelijk:

— veel werkgevers dragen in het algemeen te weinig verantwoordelijkheid in hun dagelijks werk;
— dit tekort aan verantwoordelijkheid is mede schuldig aan verschijnselen van gebrek aan arbeidsvreugde, minder goede verhoudingen en een onbevredigende ontwikkeling van de produktiviteit.

Het onderzoek zal worden geleid door een commissie, waarvan prof. dr. H. J. van Zuthem, hoogleraar aan de V.U., voorzitter is. Hij heeft ook de leiding van het onderzoek. De commissie bestaat verder uit ir. J. W. de Ligny, organisatiedeskundige; dr. A. L. van Schelven, voorzitter van de Stichting Textielvak; drs. J. G. Scheurer, bedrijfspsycholoog; dr. L. Zielhuis, industriepredikant; drs. G. H. Terpstra, economisch medewerker van het CNV; mr. drs. A. W. W. van den Bos, secretaris van het werkgeversverbond zelf.

Met het onderzoek zal naar schatting een bedrag van 90.000 gulden zijn gemoeid. Daarbij komen dan nog de kosten van het rapport, dat bij het gouden jubileum van het verbond in 1968 zal worden uitgebracht. De staatssecretaris van economische zaken heeft een subsidie verleend van 76.000 gulden.

Merkwaardig

Ter toelichting van dit verheugende initiatief zegt prof. Van Zuthem in een artikel in het blad van het werkgeversverbond onder meer, dat de geringe mondigheid van grote groepen werknemers in hun dagelijks werk tot de meest dringende sociale vraagstukken behoort.

"Dit betekent overigens niet, dat er alom serieuze pogingen worden gedaan deze mondigheid in het werk te realiseren," aldus Van Zuthem. "Het is op zichzelf een merkwaardig verschijnsel, dat een onderwerp, dat zo algemeen de belangstelling en instemming van werkgevers en werknemers heeft, zo slecht van de grond komt. De feiten liggen vaak juist andersom. Het is in vele bedrijven zo, dat door voortdurende arbeidssplitsing en mechanisering de inspraak van de werknemer en zijn verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in zijn afdeling eerder kleiner dan groter wordt."

Nooit geprobeerd

De hoogleraar herinnert in dit verband onder meer aan de vaak geuite klacht, dat met name de minder geschoolde werknemers niet bereid zijn ook maar enige verantwoordelijkheid te dragen. En als er dan al sprake is van enige bereidheid, dan vindt men de werknemer vaak te dom, ook al heeft men nog nooit geprobeerd in feite iets aan de toestand te veranderen.

Zo zijn er allerlei reden om aan de hand van proefnemingen in de praktijk eens serieus na te gaan hoever we kunnen gaan met een grotere verantwoordelijkheid en wat daarmee te bereiken valt. Het onderzoek wordt beperkt tot de minder geschoolde werknemers, In elk van de zes bedrijven — wordt een afdeling uitgekozen voor het experiment. De districtsbestuurders van de vakbonden worden van de plannen op de hoogte gebracht.

—De Gids, C.N.V.

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

21 JAAR OUD?

Zodra U 21 jaar oud bent geworden, valt U niet langer onder de Hospital Insurance van Uw ouders. Om toch verzekerd te blijven, moet U binnen 30 dagen zelf voor Uw verzekering zorgen. Aanmeldingsformulieren zijn te krijgen bij de banken, ziekenhuizen en direct van de Commission.

PAS GETROUWD?

Vanaf die dag moet de "gezins-premie" voor de Hospital Insurance worden voldaan teneinde beide echtgenoten verzekerd te doen zijn. Stel onmiddelijk de "groep" waaronder U valt van Uw huwelijk in kennis of, als U Uw premies "direct" betaalt, de Commission.

NIEUWE BAAN?

Ten einde verzekerd te blijven, dient U de instructies op te volgen, afgedrukt op het "Hospital Insurance Certificate of Payment", formulier 104, dat Uw huidige werkgever verplicht is U te geven bij Uw vertrek.

Your
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE
Plan

Ontario Hospital
Services Commission
Toronto 7, Ontario

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

EGYPTISCHE TEMPELS EN GODEN, door Dr. J. Zandee.
Dit boek (256 blz.) geeft een beeld van de Egyptische godenwereld. De lezer wordt in aanraking gebracht met belangrijke aspecten van de godsdienst van het oude Egypte.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMO'S, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.